

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 27. 9. 2024, číslo 3, ročník XLIX

Vážení čtenáři, po horkém létě, radovánkách u vody a krásném prázdninovém odpočinku přichází čas podzimu – barevné opadávající listí, lesy plné hub, mlhavá rána a také nový školní rok a nové zajímavosti a zprávy z našeho města.

Přejeme vám příjemně strávené podzimní dny a také pěkné počtení v tomto čísle Řečických zajímavostí.

A co najdete uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

INFORMACE Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

ZPRÁVY Z KULTURY A SPORTU

KOMENTÁŘE ZAJÍMAVÝCH UDÁLOSTÍ

POHLEDY DO HISTORIE

ROZHOVOR S PŘEDSEDOU FK

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** František Beneš, Marie Bizoňová, Zdenka Maršíková, Iva Nováková, Karel Sláma, Jiřka Vondrková.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Foto na úvodní straně:

© FK KŘ. Místní 1. B třídy 2023/2024.

Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajimavosti@seznam.cz

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 51-52
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-10
Události, zajímavosti, komentáře	11-23
Škola	24-26
Hasiči	27-31
Divadlo	32
Sport	33-40
Lidé z Řečice	41-48
Pohledy do minulosti, inzerce	49-50

Vítání prvňáčků na řečické základní škole. Společná fotka s žáky 9. třídy. (archiv ZŠ)

Den dětí 2024. (O. Volf)

Den dětí 2024. (O. Volf)

Den dětí 2024. (O. Volf)

Město Kardašova Řečice

Podzim 2024

Přehled společenských akcí

5. 10. 2024 So	10:00	Drakiáda Tradiční modelářská akce	Model. letišťe Pleše
19. 10. 2024 So		Světáci Repríza divadelního představení DS J. K. Tyl	KD
26. 10. 2024 So		Jen tak tak koncert	
6. 11. 2024 St	19:00	Sirény na cestách Zábavná talk show	KD
8. 11. 2024 Pá		Vzpomínkové promítání	KD
10. 11. 2024 Ne	15:00	Dechovkový festival	KD
30. 11. 2024 So		Rozsvícení vánočního stromu	Nám. J. Hrubého
5. 12. 2024 Čt		Mikulášské podium	Nám. J. Hrubého
11. 12. 2024 St	18:00	Česko zpívá koledy	Nám. J. Hrubého
14. 12. 2024 So		Vánoční trhy	Nám. J. Hrubého
20. 12. 2024 Pá		Harp Rock MŮRA Adventní koncert – netradiční strunné kvarteto – harfa, el. kytara, ak. kytara, housle.	KD

Model klub Kardašova Řečice, z.s.
pořádá tradiční "Drakiádu" na
modelářském letišti ve Pleších 5. 10. 2024 od 10 hodin.
Soutěž je pro děti i dospělé. Občerstvení je zajištěno.

Přehled událostí ve městě

Autor: Dana Machová, starostka města

Vážení spoluobčané,

čas neúprosně běží, horké slunečné dny, které nás někdy těšily a někdy dost potrápily, končí. Věřím, že jste si odpočinuli a načerpali dostatek energie pro dny následující.

Dovolte mi, abych vás ve stručnosti seznámila s investičními akcemi a činnostmi, které probíhaly v letních měsících.

V první řadě bych se chtěla zmínit o dokončených aktivitách, které přispěly ke zvýšení bezpečnosti ve městě. Ve spolupráci s ŘSD se podařilo zrealizovat nástřik tzv. psychologické brzdy okolo dvou přechodů v centru města a zajistit tak bezpečné přecházení zejména dětem. Na to také dohlíží zaměstnanci města po celý měsíc září. Ochranu majetku městského i soukromého zajišťují nově instalované kamery na Sídlišti TGM a posílený dohled na místním hřbitově.

S bezpečností celkově souvisí i opravy chodníků a místních komunikací. Dokončená rekonstrukce v ulici Lomnického, kterou zajišťovala firma pana Antonína Krní, zlepšila podmínky pro parkování, celkově vyřešila kvalitu chodníku, vjezdů i vstupů do nemovitostí podle aktuální platné legislativy. Stejná firma opravila i nebezpečný chodník za kulturním domem.

Opravou střechy na základní škole bylo zamezeno zatékání kolem střešních oken a tím znehodnocování izolačních vrstev. Rekonstrukcí šaten a zázemí v mateřské škole bylo zajištěno zkvalitnění prostředí pro pedagogy i ostatní zaměstnance.

Dokončeno bylo zateplení bytového domu čp.702, čímž byla snížena jeho energetická náročnost. Začátkem července převzala firma DŘEVOTVAR – ŘEMESLA a STAVBY, s.r.o. staveniště za Moravským polem a začala připravovat prostředí a následně stavět nový bytový dům. Stavba je rozdělena do tří let tak, abychom zvládli financování tohoto náročného projektu.

Na čistírně odpadních vod byl ve spolupráci se společností ČEVAK a. s. vyměněn kalolis, zařízení určené ke zpracování kalů. Dojde tím k modernizaci technologie i k úspoře energetických nákladů na provoz.

S podporou dotačního titulu byla pořízena rychlonabíječka na elektrokola, která je umístěna na náměstí J. Hrubého. Její instalace přispěje ke zlepšení služeb pro cykloturisty.

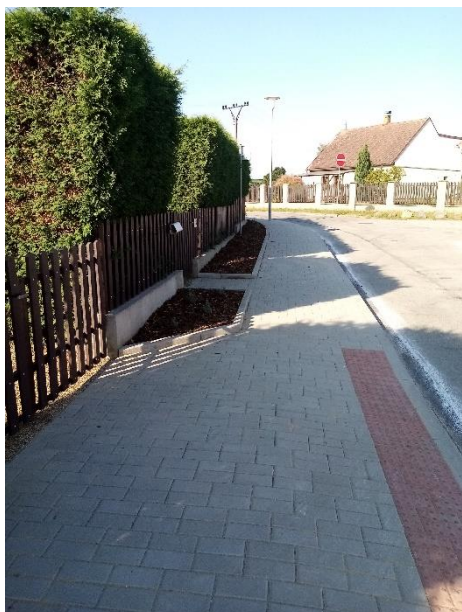
Pokračuje i největší investiční akce tohoto roku, a tou je rekonstrukce ulice Husova. Byly dokončeny chodníky u základní školy a nákupního střediska, dále pokračují práce na vodovodních a kanalizačních přípojkách. Realizaci stavby zkomplikoval havarijní stav opěrné zdi u kostela. Několikatýdenní jednání s odborníky i zástupci Jihočeského kraje přinesla optimální řešení, které zajistí stabilitu dané lokality, a doba vybudování nové zdi výrazně nezpozdí plánovaný termín ukončení akce.

V Mnichu byla započata výstavba nové části vodovodního řadu a současně s ní i realizace veřejného osvětlení.

Kromě těchto velkých akcí zajišťují zaměstnanci města spoustu menších akcí. Drobné opravy bytů i městských budov, řešení havarijních situací týkajících se vody a kanalizace, sečení, zalévání i údržbu zeleně. Vyměnili oplocení za bytovými domy v Nádražní ulici, operativně pracují v součinnosti s jednotlivými firmami.

Celé léto probíhaly tradiční i nové sportovní i kulturní akce jak ve městě, tak v místních částech. Velmi děkuji všem, kteří věnují svůj volný čas k zajištění a organizaci těchto akcí, které byly hojně navštěvované a úspěšné.

Milí spoluobčané, přeji vám krásné podzimní dny a zvu vás na další společenské akce, kterých je připraveno do konce kalendářního roku opravdu hodně. O všech se vás dozvíte. Přijďte se pobavit.

Nové chodníky v ulici Lomnického a za KD. Vpravo oprava střechy na ZŠ (M. Mrázek)

Rekonstrukce soc. zařízení v mateřské školce. Pohled na základy nového byt. domu. Vpravo výměna kalolisu na ČOV (M. Mrázek)

Výměna kalolisu na ČOV. Vpravo nová nabíjecí stanice pro elektrokola na náměstí J. Hrubého (M. Mrázek)

Aktuální informace o obchvatu města

Autor: Dana Machová, starostka města

Vážení spoluobčané, před nedávnem proběhlo další jednání zástupců města s Ředitelstvím silnic a dálnic týkající se realizace obchvatu města. Dovolte mi zrekapitulovat předešlé kroky.

V květnu loňského roku byl proveden geologický průzkum, jehož výsledkem bylo zjištění, že vysoká hladina spodní vody zkomplikuje dosavadní stav postupu prací. Závěr byl jasný, úprava projektu. Začaly práce na jeho doplnění a byla podána žádost na změnu územního rozhodnutí.

V současné době je projektová dokumentace upravena a připravena, je podaná žádost o změnu územního rozhodnutí. Po vydání rozhodnutí o změně bude požádáno o stavební povolení. To bude vydáno nejdříve v průběhu roku 2025 s ohledem na zdoluhavý povoloovací proces. V příštím roce je plánován i odkup pozemků, o kterém budou dotčení vlastníci včas informováni.

Podle posledního vyjádření vedení ŘSD se obchvat města začne budovat až po dokončení celkové rekonstrukce ulic Míru, Jablonského a Hradecké (trasa od benzínové pumpy po výjezd na J. Hradec). Na této finančně velmi náročné akci se bude podílet s ŘSD i naše město. Předmětem této rekonstrukce je výměna kanalizace, vodovodního řádu a plynovodu, společně s rekonstrukcí chodníků a veřejného osvětlení. K tomu je potřeba přidat celkovou opravu mostu u nákupního střediska i mostu u Flopu a celkového zkvalitnění podloží i povrchu silnic. Rekonstrukce celého průtahu je nutná s ohledem na stav kanalizace, vodovodního řádu a kvality povrchů i podloží ulic, které jsou na mnoha místech v havarijním stavu. Při výstavbě obchvatu budou komunikace zatíženy průjezdem nákladních aut s materiálem a není možné, abychom chod celého města vystavili riziku propadnutí silnic, čehož jsme svědky v těchto dnech u nákupního střediska.

Vážení spoluobčané, k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že se termín zahájení výstavby obchvatu města opět odsouvá. Věřte mi, že jsem s tímto rozhodnutím velmi nespokojená.

Projekt obchvatu města ale pokračuje, není zastavený a nikdy nebyl. Jako zástupce města budu dále jednat s dotčenými orgány (ŘSD, představitelé Jihočeského kraje, ministerstvo dopravy), budu je přesvědčovat o nutnosti jeho realizace.

-INZERCE

EkoScroll
www.ekoscroll.cz

Kotle na dřevo

Kotle automatické na uhlí a pelety

ČESKÉ KOTLE 20 let tradice

Výrobce:
EkoScroll
Santiniho 17/27, 591 02 Žďár nad Sázavou
tel: 734 574 589, 731 654 124, e-mail: info@ekoscroll.cz

Oslava Dne dětí proběhla na výbornou

Autor: Dana Machová, starostka města

Městská oslava Dne dětí byla letos pro nepřízeň počasí přeložena až na 16. června. Tohle rozhodnutí se vyplatilo. Slunečné počasí přímo vybízelo ke zpestření nedělního odpoledne. Rekordní počet 168 dětí se svými rodiči i prarodiči vyrazil z fotbalového hřiště na pohádkovou cestu s deseti stanovišti. Kreativita účinkujících na jednotlivých pohádkových zastávkách neznala mezí. Při návratu na hřiště čekala děti odměna a modeláři zajistili sladké překvapení, které se snášelo z malých letadýlek. Taneční sestavy a vydovádění se při hudbě zajišťovala jako tradičně naše Mirgína. Příprava celé akce byla velmi náročná. Podílelo se na ní více jak 60 lidí z místních spolků a organizací a proběhla hladce. Věřím, že ke spokojenosti dětí i dospělých. Všem zúčastněným patří velký dík.

Oslava 150. výročí Sboru dobrovolných hasičů

Autor: Dana Machová, starostka města

Sobota 22. června byla slavnostním dnem pro naše hasiče. Po několikátýdenních přípravách mohla začít oslava 150. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Kardašově Řečici.

K této příležitosti se zastupitelé města rozhodli věnovat sboru hasičský prapor, který je symbolem sounáležitosti, společné práce, ochrany majetku, života a zdraví všech obyvatel. Prapor je ručně vyšíván rodinnou firmou L&L Strachotovy. Požehnáno mu bylo v sobotu dopoledne jindřichohradeckým proboštem Ivo Prokopem, členem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše. Zároveň s praporem byla darována i pamětní stuha.

Odpoledne pak začal slavnostní ceremoniál za přítomnosti hejtmana Jihočeského kraje Martina Kuby, zástupců města a představitelů profesionálních i dobrovolných sborů. Proběhlo slavnostní předání hasičského praporu, zasloužili členové hasičů byli oceněni vyznamenáními.

Po oficiální části začal bohatý program. Součástí

byla přehlídka dobové i současné hasičské techniky, ukázka mladých hasičů a kynologie Policie České republiky, zásah HZS Jindřichův Hradec. Zajímavý program zajišťovala skupina Českého červeného kříže. Celé odpoledne bylo provázeno příjemnými melodiemi Hartmanické dechovky, pro děti bylo připraveno malování na obličeje a všichni mohli ochutnat dobré jídlo a pít.

Celým odpolednem provázel jako vždy profesionálně pan Karel Sláma. Velký dík patří všem organizátorům, kteří zajistili důstojnou oslavu významného výročí.

Poslední červnový víkend byl ve znamení kultury i sportu

Autor: Dana Machová, starostka města

Všichni jsme s napětím sledovali, jaké bude poslední červnový víkend počasí, aby plánované „Pout'ové odpoledne“ proběhlo hladce. A stalo se. V pět hodin po zahájení akce panem Karlem Slámou zazněly první tóny světoznámých melodií v podání orchestru Swinging saxophones Junior. Poté jsme mohli zhlédnout vystoupení žákyň a žáků Základní školy a Mateřské školy Kardašova Řečice, kteří se svou sestavou pod vedením paní učitelky Hradilové reprezentovali naši školu i město na Všesokolském sletu v Praze. Patří jim velké poděkování. Následoval tradiční koncert Řečické kapely, jejíž líbivé a melodické autorské skladby potěšily přítomné posluchače. Členky Aerobic teamu Kardaška předvedly divákům tři sestavy, z nichž s jednou, závodní, získaly na soutěži v pražské Lucerně 3. místo. Děkuji trenérce Janě

Míchalové i děvčatům za reprezentaci města. Zlatým hřebem celého kulturního podvečera i večera bylo vystoupení bronzové slavičky Moniky Absolonové a BOOM BANDU Jiřího Dvořáka. Krásné, většinou muzikálové melodie, uchvátily stovky návštěvníků. A závěrečné Oldies disco v režii DJ Lukáše Pohůnka se protáhlo do pozdních hodin. Celá akce se velmi vydařila a já děkuji hlavním organizátorům i dalším spolupracovníkům za její hladký průběh.

Jak napovídá nadpis článku, tento víkend se konala ještě jedna velmi důležitá akce. A to bylo

Vystoupení na Pout'ovém podiu 2024. (O. Volf)

Pout'ové podium 2024. (O. Volf)

Řečická kapela na Pout'ovém podiu 2024. (O. Volf)

Mistrovství České republiky 2024 pylonových modelů. Organizátorem tohoto klání byl náš Model klub Kardašova Řečice. Na letišti nedaleko Pleší se utkalo 20 soutěžících z celé republiky v ultralehkém, adrenalinovém létání. Pan Lukáš Vosecký, který byl také ředitelem tohoto klání, se umístil jako pilot i jako mechanik na předních místech v několika kategoriích. Celková organizace závodu a zajištění všech podmínek pro jeho zdárný průběh řečickými modeláři proběhla na jedničku. Všem patří velké poděkování.

Pořízení nové nabíjecí stanice pro elektrokola

Autor: Milan Mrázek, stavební technik

Na základě získané dotace v rámci Dotačního programu Jihočeského kraje, který se týká podpory budování infrastruktury cestovního ruchu JČK, město Kardašova Řečice pořídilo nabíjecí stanici pro elektrokola. Zařízení je umístěno na náměstí J. Hrubého, kousek od radnice města. V současné době je provoz zařízení bezplatný. Na konci cyklistické sezony bude stanice vypnuta s tím, že opět zapnuta bude na jaře, kdy začne další sezóna. Stanice je zezadu stojanu opatřena návodem k použití. Její součástí jsou i běžné typy propojovacích nabíjecích kabelů. Před stanicí jsou umístěny stojany, ke kterým je kola možné uzamknout.

-INZERCE

ČISTÍRNA PEŘÍ

RENOVACE STARÝCH A VÝROBA NOVÝCH
PÉROVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

- čistíme peří **účinně** a zároveň **šetrně**
- každou zakázku čistíme **samostatně**
- **čištění peří** na strojích **L. H. Lorch**
- **české – 100% bavlněné** sypkoviny
- **20 barevných provedení**

www.peri-mares.cz

Bližší informace a příjem
zakázek v **Kardašově Řečici**:

ŽELEZÁŘSTVÍ, DOMÁCÍ POTŘEBY

Jablonského tř. 76

(proti COOPU)

po-pá 8–16.30

so 8–11.00

Tel.: 607 225 535

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková, Sbor pro občanské záležitosti

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Zdeněk Škarda	Jaroslava Parschová
Dagmar Skoupová	Jan Šlápota
Ivo Kozel	Jiřina Kupková
Jozef Šutka	Pavel Plocek
Hana Staňková	František Semotán
Marie Lepšíková	Jan Marek
Irena Valdová	Jiří Novák
Bohuslav Šnokhous	Jana Landsteinová
Štefan Žák	Jan Lepič
Blanka Vránková	Jiří Slunéčko
Jana Zahradníková	Vladimír Kubíček
Marie Šenková	Stanislav Červenka
František Klečacký	František Holakovský

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů.

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: (7:00) 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00

Úterý: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Středa: (7:00) 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00

Čtvrtek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Pátek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:30 - 11:00, 12:30 - 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:30 - 11:30, 12:30 - 17:00

Čtvrtek: 7:30 - 11:30, 12:30 - 15:00

Pátek: 7:30 - 12:00

Vážení spoluobčané, v prostoru před knihovnou, v 1. patře městského úřadu je mnoho vyřazených knih, které si můžete přijít vybrat a odnést domů. Zcela zdarma.

Sběrný dvůr

Středa: 16:00 - 18:00 (duben-říjen)

15:00 - 17:00 (listopad-březen)

Sobota: 9:00 - 11:00

Kompostárna

Středa: 14:00 - 16:30

Sobota: 10:00 - 12:00

Duben-listopad (nebo tel. domluvě - 384 383 031)

Svoz bioodpadu

První svoz v **pátek 22. března**, dále každých **14 dní**, vždy v pátek v dopoledních hodinách.

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **607 220 353**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Žídková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jiřka Dvořáková – **384 383 029**

mjh
MUZEUM
JINDŘICHŮV HRADEK

Muzeum Jindřichohradecka
Štítného ulice 124/I

5. října – 31. prosince 2024

**Retro kočárky
nad Vajgarem**

A JINÉ VZPOMÍNKY
ze spukromých sbírek Martiny Chánové a Marie Kubátové

Jihočeský kraj

www.mjh.cz

Vzpomínka na Ludvíka Vaculíka

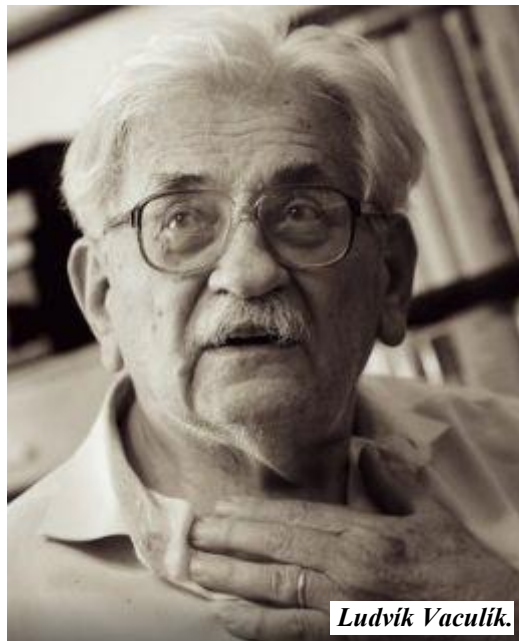
Autor: Zdenka Maršíková

Každý z nás má své oblíbené autory, jejichž knihy rádi čteme. Mezi mé oblíbence patří Ludvík Vaculík, spisovatel a novinář. Letos v červenci uplynulo 98 let od jeho narození a v červnu jsem si připomněla, že je to už devět let od jeho odchodu z tohoto světa. Připomeňme si některé okamžiky jeho života.

Svou profesní dráhu začal jako dělník v Baťových závodech ve Zlíně. Po maturitě na obchodní akademii vystudoval Vysokou školu politickou a sociální, obor novinářský, pak působil jako vychovatel na učňovských internátech, posléze pracoval jako redaktor nakladatelství Rudé právo a v Československém rozhlasu se angažoval ve vysílání pro mládež. V roce 1965 se stal redaktorem Lidových novin, po zákazu přejmenovaných na Literární listy, později jen Listy. Noviny byly známé svým kritickým postojem ke stavu naší společnosti pod vedením KSČ a reformistickými názory, směřujícími k nápravě věcí. Své dlouholeté členství v KSČ (byl vyloučen v r. 1967), kterého později litoval, si, jak sám napsal, nakonec odpracoval.

Po svých literárních prvotinách na sebe upozornil románem Sekyra, inspirovaným životními osudy jeho otce. Po okupaci „bratrskými vojsky“ v srpnu 1968 už nesměl publikovat nic. V době tak zvané normalizace organizoval vydávání zakázaných autorů v samizdatové edici Petlice, kterou založil. Autorské rukopisy přepisovaly dobrovolnice na psacích strojích v několika kopiích. Jednoduše svázané výtisky se pak konspirativně dostávaly určitému okruhu čtenářů. Toto období líčí Vaculík věrně a čtivě ve své knize Český snář.

Vaculíkovy knihy začaly vycházet až po roce 1989. Vedle Českého snáře zmíníme třeba Nepaměti, Hodiny klavíru, poněkud kontroverzní Jak se dělá chlapec a také sebrané fejetony Poslední slovo, jež vycházely původně v Lidových novinách, vyšly pod názvem Jaro je tady, Dřevěná mysl a Říp nevybuchl. Ne vždy jsem s autorem ve všem souhlasila, tedy s jeho některými názory či konáním v osobním životě, ale to už je asi údel spisovatelů, kteří jdou se svou kůží na trh, ať to stojí, co to stojí. Poslední jmenovaný titul, Říp nevybuchl, má na straně 129 fejeton z 23.2.2010, nazvaný Obří slalom. Do tohoto fejetonu jsem nevědomky vstoupila i já, když se pan Vaculík mezi textem o slalomu zmínil, že neodepsal paní Zdeně Maršíkové, protože ztratil její obálku s adresou. Jak k tomu došlo?

Ludvík Vaculík.

Obří slalom

Odsouvám téma defenestrace, teď se nabízí olympiáda. Olympiáda mě moc nezajímá. Je mi jedno, kdo co vyhraje. Přinutí mě k zájmu někdy samo chování závodníků: síla, vůle, utrpení... A nač? Tento druh ctížádosti nechápu: být v něčem zbytečně nejlepší. Jinak paní Vaculíková: ta si zapnula zprávy, aby se dozvěděla, jak jsme hráli s Lotyšskem. To je tím, že ona jako vychovatelka cvičila a vedla cvičenky na středoškolské hry v roce 1947 a na sokolský slet roku 1948. Každé ráno se válí po zemi... a tu mi zakázala, abych prozrazoval jeden její cvik: asi nechce, abyste ho začaly dělat všechny. Zastihl jsem ji teď u televizoru, kde běží „obří slalom“. To je tak nebezpečné, že já na to nemám nervy. Žasnu nad schopností lidského těla. V každé zatáčce trnu. Chce se mi odejít, ale nemůžu: tu jde až o život. Zatímco já jsem nespolehlivý i ve své pohodlné disciplíně: zrovna teď cítím vinu, že jsem neodepsal paní Zdeně Maršíkové, protože jsem ztratil obálku s její adresou. A jde o důležitou věc: o Čertův poklad. Hledě na ten slalom a na ty skoky, myslím si, že ten šílený let vzduchem přece musí působit na ducha, myšlení těch lidí, jenže oni to zas nedovedou či nepotřebují nám sdělovat. O tom vím něco jenom v případě Emila Zátopky.

Tu si vzpomínám na jeden svůj úžasný sportovní zážitek. Bylo mi asi deset let a jezdil jsem s Lidkou, sestrou o tři roky mladší, na saních. Z takového mírného svahu, který však končil na silnici. Auta tehdy skoro nejezdila, ale v tu dobu pravidelně každý den jezdil pekař Vávra s bryčkou na nádraží, vozil poštu k vlaku. Jeli jsme, Lidka přede mnou, jedeme... a škrk zase na tu cestu. A právě přijížděla bryčka tažená jedním koněm. Zaryl jsem paty do země, a viděl před sebou vzepjatou koňskou hlavu a zvednutá kopyta...

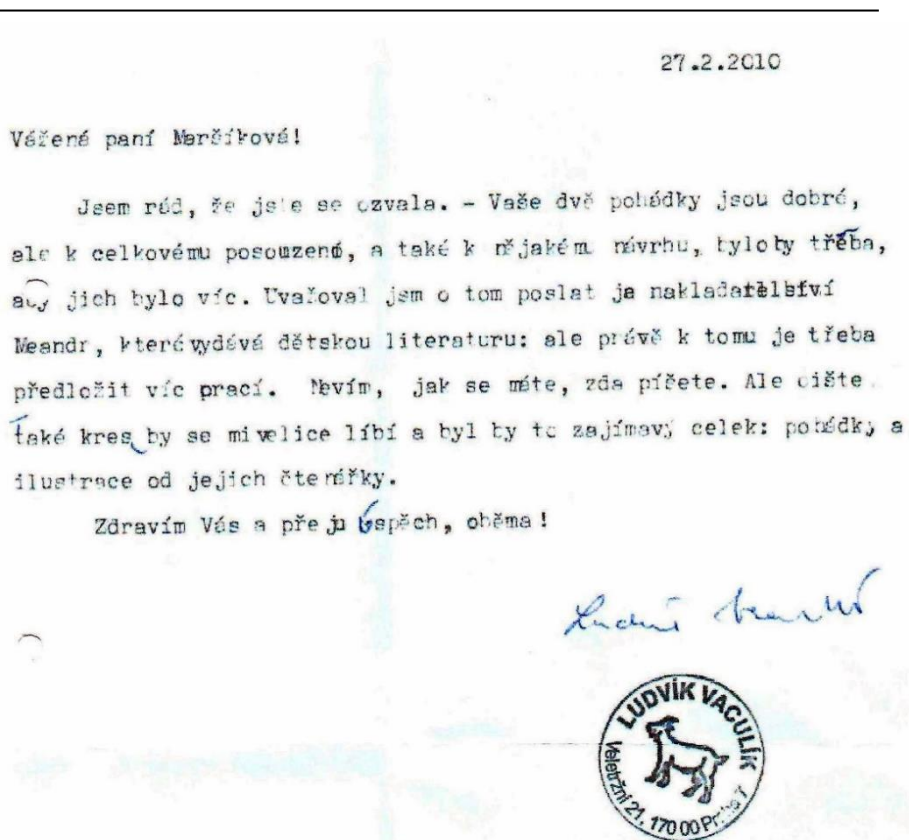
A teď se na tom obřím slalomu cosi stalo! Jeden závodník spadl. Ale jak! Cítil jsem předtím jeho vteřinovou vratkost. Ten člověk nevstane celý! Byl to Švéd, jmenoval se Patrik. Odešel jsem. A právě si vzpomínám, jak jsem jednou spadl já a nemohl vstát, protože jsem si jednou lyží přisedl druhou, a jak jsem se tam válel. Ten Švéd to odnesl jen otřesem mozku, dovídám se dneska z novin. A napadá mi, že to celé má možná jeden smysl: že se v několika jedincích udržuje tělesná zdatnost našeho plemene. – Jak jsme to přežili my s Lidkou?

Když jsem se vzpomatoval, našel jsem, že oba ležíme těsně před

V roce 2009 jsem napsala několik pohádek. Uvažovala jsem, komu je poslat k posouzení. Žádné kontakty toho druhu jsem neměla, a tak jsem se obrátila na svého oblíbeného autora. Vybrala jsem jednu z pohádek, Čertův poklad, a napsala dopis. Téměř dva měsíce žádná odpověď. Až jsem koncem února otevřela Lidové noviny a jako vždy si nejdříve přečetla Poslední slovo p. Vaculíka s názvem Obří slalom. Jaké bylo moje překvapení, když jsem v textu narazila na svoje jméno. Jak byl Ludvík Vaculík osobitý v mnoha okolnostech svého života, tak osobitě požádal o mou adresu. Z mého dopisu totiž věděl, že čtu pravidelně jeho fejetony v Lidovkách. Obratem jsem tedy odeslala adresu a krátce na to obdržela milý dopis, jehož bledou kopii vkládám do tohoto článku včetně výňatku z onoho fejetonu. Tak jsem se tedy nesmazatelně zapsala do knihy Ludvíka Vaculíka. Moji knížku pohádek, Na řečickém rynku kámen na kamínku, nakonec v roce 2014 vydalo Město Kardašova Řečice a má už za sebou několik dotisků.

Ludvík Vaculík měl svůj styl psaní, kdy v textu často uplatnil výrazy z valašského nářečí. Také jeho stavba vět je typicky vaculíkovská. Nelze mu též upřít smysl pro humor, či ironickou zkratku. Byl spisovatel, kterého si s nikým nespletete.

Dopis Ludvíka Vaculíka.

Zajímavosti z CHKO Brdy

Autor: Karel Hloušek

Pozoruhodná CHKO Brdy tvoří téměř souvislý masív, který je rozdělen říčkou a údolím Litavky na vlastní Brdy a na Hřebeny. Brdy ohraničují od severu Rokycany, Holoubkov, Mýto, Zaječov, Komárov, Felbabka, na východě říčkou Litavkou Jince, Bohutín a Láz, na jihu pak Rožmitál pod Třemšínem, Hvožd'any, Chynín a konečně na západě Nové Mitrovice, Hořehledy, Mirošov a Dobřív. Hřebeny mají svůj počátek na severovýchodě u Zbraslavi a řeky Vltavy, dále postupně po obou stranách směrem na jihozápad lze jmenovat jako hraniční několik kilometrů Berounky, Černošice, Dobřichovice, Všenory, Řevnice, Svinaře, Podbrdy, Dobříš a Pičín. Jihozápadní hranici Hřebenů tvoří již zmíněná Litavka, Lochovice, Jince, Hluboš a Příbram. Oblast je úředně platná jako chráněná oblast od 1.1. 2016 s plochou 345 kilometrů čtverečních.

Brdská krajina je hustě zalesněna, vyskytuje se zde rozmanitá chráněná květena, např. Rosnatka okrouhlostá či Kosatec sibiřský. Krom drobné zvěře a ptactva je tu možné narazit i na srnce a jeleny. Zajímavostí je tady aklimatizace Jelence virginského a vysazení ondatry v okolí Dobříše. Dříve zde převažoval smíšený porost s buky, jedlemi, kleny, smrky a jilmy, pak se však více zakládaly převážně smrkové monokultury. V současnosti je patrná opět tendence příklonu ke smíšeným lesům. Z jehličnanů

se dává přednost jedli. V CHKO pramení desítky potoků, z říček je tu typická Litavka a též Klabava pramenící u Padrtských rybníků.

Hospodaření v Brdech je známo již od dávných dob, o čemž svědčí např. nálezy pazourků v Řevnicích, kamenné sekery a mlaty u Dobříše či zlomky keramiky u Radotína. Zpracování rudy zde zdokonalili Keltové. Výroba železa byla soustředěna do okolí obce Tihava. V důsledku většího zájmu o tuto surovinu v polovině 15. století vznikaly hutě

a hamry. Ve století šestnáctém byly v provozu v Jincích a ve Svaté Dobrotivě / součást Zaječova / hutě velké. Přibližně o sto let později vznikly ve Staré Huti u Dobříše železářny. Nelze opomenout tradici pálení dřevěného uhlí, stovky zručných řemesníků různých oborů a v neposlední řadě cvočkařskou práci prostých lidí, o které svědčí muzeum u Starého Rožmitálu pod Třemšínem. Od 19. století neušetřil rozvoj průmyslu i zemědělství ani okolí Brd. O něco se zvýšila životní úroveň lidí, ale namnoze to bylo na úkor ekologie. Jak dokázala zamořit vzduch např. Cementářská Hrudkovna, vědí např. lidé na berounském sídlišti, včetně mě, své. Lokalitou Brd taktéž probíhaly různé vojenské střety. Smutným milníkem byl bratrovražedný boj mezi husity z Příbrami a katolíky vedenými Hanušem z Kolovrat u Čenkova 8. 9. 1422. Jinak samotná brdská krajina byla protkána různými vojenskými základnami, a to hlavně na sklonku monarchie, za 1. republiky a během totality. Bohužel, vypadá to, že v blízké době se u Jinců opět obnoví střelby. Různé úkryty, pomníčky a pomníky vydávají svědectví o lidovém odporu a partyzánském odboji vůči fašismu v průběhu 2. světové války.

Zajímavosti, které mě zaujaly z hojné nabídky, kterou poskytuje CHKO, jsou zhruba tyto.

1. Letiště pod Hejlákem: nachází se nedaleko obce Zaječov směrem do brdských lesů. Patří prý k nejzajímavějším památkám vojenské historie v Brdech. Jeho plocha má rozměry 520x 60 metrů a leží v nadmořské výšce 640 m.n.m. Přistávání zde bylo zřejmě složité, protože letiště je nakloněno. Záhadou je, co se na něm odehrávalo. Faktem zůstává, že k jeho vybudování bylo potřeba mnoha pracovních sil, protože dané místo se nacházelo v močalovitém terénu a bylo plné pařezů. Po vykloučení v roce 1941 byla celá plocha letiště osazena betonovými deskami.

2. Zřícenina hradu Valdeka: tento objekt byl vybudován již v polovině 13. století a jeho prvním majitelem byl údajně v roce 1263 Oldřich Zajíc z Valdeka. Zajímavý je zápisek básníka K. H. Máchy k připravované próze Valdek, která měla být součástí velkého historického románu z doby Václava IV. „Pán hradu je loupeživý rytíř, ale král Václav jeho přečiny nestíhá, spíše nad ním drží ochrannou ruku...“

3. Lovecký zámček Vacíkov: byl vybudován nedaleko Rožmitálu pod Třemšínem na jižním úpatí Brd. Rozlehlá dřevěná budova byla postavena v letech 1874-1875 na kamenné podezdívce. Zajímavý je

Lovecký zámček Vacíkov. (archiv autora)

exteriér a interiér stavby. Zachovala se totiž většina vyřezávaných prvků na štítech i lomenicích patrných i v interiéru na schodišti se zábradlím. Původní nábytek se bohužel nedochoval.

4. Dřevouhelná vysoká pec Barbora v Jincích: byla slavnostně otevřena v roce 1810. Jako dřevouhelná pec fungovala do roku 1874. Poté zde byla zprovozněna pila, která pracovala až do roku 1951. Empírová čtvercová budova má punc evropsky významné industriální památky. Po renovaci jsou zde zajištěny průvodcovské služby.

Dřevouhelná vysoká pec Barbora v Jincích. (archiv autora)

5. Dobřívský hamr a stará hospoda s Mošnovou jizbou: hamr v Dobřívě je národní kulturní památkou. Býval součástí tzv. Hořejší hutě a k jeho otevření došlo v roce 1656. Koncem 18. století prošel hamr generální opravou. Po ní zde byla funkční 4 vodní kola a ještě počátkem 20. století se tady kovaly lopaty, krumpáče, pluhová ostří a celá řada zemědělského nářadí. Pak začala budova chátrat, ale zásluhou dobřívských rodáků došlo k její renovaci. V Dobřívě

pobýval přední herec Národního divadla v oboru vážných charakterních rolí, rolí veseloherních, který ovládal též zpěv, tanec, akrobacii a žonglování, Jindřich Mošna. Údajně ztvárnil více jak 500 postav. Do Dobřívi prý chodil pěšky, někdy jel vlakem. V místním hostinci, kde občas vystupoval s místními ochotníky, měl poměr s dcerou hostinského, Josefínou Jedličkovou, kterou si později vzal za ženu.

Dobřívský hamr. (archiv autora)

6. Letní sídlo T. G. Masaryka: zámek Hluboš původně vlastnil rod Ottingen-Wallersteinů. Po 1. světové válce v letech 1920-1921 byl pronajat jako dočasné sídlo našeho prvního prezidenta. V průběhu svého pobytu na Hluboši se T. G. Masaryk rád projížděl na koni po okolí, ke každému se prý choval vstřícně a místní malé děti neodmítal povozit. V současné době vyhlíží zámek poněkud omšele a pohled na místní přilehlý park z místy chybějícího oplocení též není nikterak vábný. Park údajně býval jednou z nejstarších botanických zahrad ve střední Evropě. Asi je to o investicích a dotacích. Oč lepší je situace v Lánech nebo třeba na Blatné!

7. Sídlo vládce Brd: za vládce brdských lesů je považován Fabián, který byl nejčastěji znázorňován v podobě myslivce s ozdobeným kloboukem. Podle pověsti měl dříve své hradní sídlo na vrchu Baba. Dnes je toto sídlo nahrazeno skalním útvarům tzv. Fabiánova lože, který se nachází nedaleko vyhlídky Velká Baba. Na hradě žil prý Fabián spokojeně se svou manželkou až do doby, kdy ho zaklela bývalá milenka v podobě zlé čarodějky, která v průběhu kletby chtěla, aby se z rytíře stal zlý duch, jenž bude

strašit, a navíc škodit lidem. Ale Fabián měl dobré srdce, to zlomit nemohla. Podle pověsti byl někdy trochu škodolibý, ale vůči poctivým lidem dobrosrdečný. Říká se, že když je v Brdech slyšet houkání, tak je to vlastně Fabiánův stesk po jeho ženě, která byla také zakleta.

Samostatnou kapitolou je pak brdské tábornictví. Podle ilustrátora Rychlých šípů Marko Čermáka byly Brdy už na počátku 20. století cílem výprav skautů, woodcrafterů, trampů a ohničkářů všeho druhu, později i obdivovatelů indiánského života. První týpí postavil v Čechách poblíž Příbrami zakladatel čs. woodcraftu Miloš Seifert už v roce 1913! V roce 1977 byla tehdejší „mocí úřední“ zlikvidována řada tramských boudiček. Sroubky tehdy byly vyhozeny do povětří anebo vypáleny včetně okolních stromů. S úklidem trosk se likvidátoři neobtěžovali. Podle úředníků z ONV Příbram se v brdských lesích sdužovaly protispolečenské kriminální živly. Ačkoliv táborníci spolupracovali s hajnými, dovedli se na rozdíl od „paďourů“ v lese chovat a dokázali přiložit ruku k dílu, byli u totalitních ideologů v nemilosti.

Turistika vyžaduje v CHKO Brdy určitou kondici a orientaci. Krajina se pak výletníkovi odmění příjemným chládkem v letním období, většinou liduprázdnými oblastmi, přírodními, historickými i technickými zajímavostmi. Potkával jsem zde

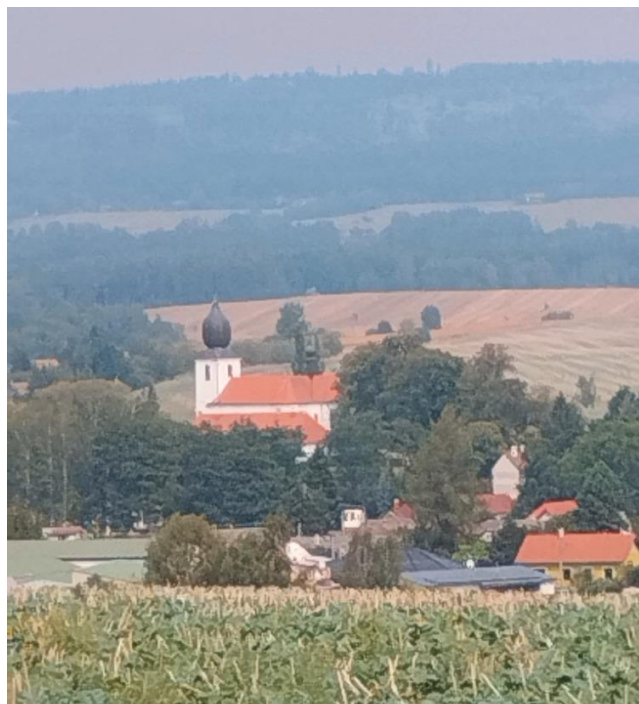

Dřevěná architektura chalupy v Dobřívi. (archiv autora)

většinou pohodové lidi, se kterými jsem se pochopitelně nebavil např. o tom, zda je ve fotbalové extralize lepší Slavia, Sparta, Plzeň či někdo jiný / mimochodem všem českým týmům přeji pokud možno co největší úspěšnost v evropských pohárech všech typů / nebo že je nutno volit tu či onu politickou stranu. V CHKO je poměrně čistý vzduch a celkem solidně značené cesty. Je však třeba někde respektovat upozornění pyrotechniků a nevstupovat zbytečně do volného terénu. Je nutno dodržovat pravidla slušného turisty-to znamená např. nepoškožovat přírodu ani vybudovaná zařízení, netrhat porost ani větve, chovat se tiše, nerušit zvěř a ptáky, i když zrovna žádné nevidíme a samozřejmě neodhazovat odpadky ani nic jiného!

V CHKO Brdy jsem absolvoval v průběhu jarního a letního období celkem 5 výletů. Úvodní jsem nasměroval vlakem a autobusem z Berouna do Dobřívi, kde po zhlédnutí „švédského mostu“, dřevěné architektury chalup včetně hospody hostinského Jedličky, jsem prošel okolo hamru krásnou lesní partií v údolí říčky Klabavy až do Strašic. Odtud jsem se vydal po silnici i pěšinách na lovecký zámček „Tři Trubky“ / dnes Dům přírody /. Zpáteční cestu jsem zvolil do Strašic a posléze autobusem do Hořovic a vlakem zpět do Berouna. Druhý výlet byl vlakem z Berouna do Všenor, z nichž jsem vystoupal lesní cestou na rozhlednu u „Červené hlíny“ a poté podél „Černolických skal“ se vrátil po silnici do Všenor. Zpátky jsem jel opět vlakem. Třetí výlet vedl autobusem do Hatí, kde jsou v místní kapličky k vidění ilustrace Marko Čermáka, a pak brdským Hřebenovým lesem směrem na západ s odbočkou do Nesvačil a zpět autobusy do Berouna. Následující výlet směřoval vlakem z Berouna do Bratkovic. Odtud mě čekal výstup do obce Hluboše s kostelem, zámek a parkem. Cestu z Hluboše do Čenkova po silnici pro značný provoz nedoporučuji, ale je tu alespoň možné zhlédnout památník na bitvu mezi příbramskými husity a vojskem Hanuše z Kolovrat. Další trasa z Čenkova do Jinců je již celkem romantická. V Jincích je zajímavá rychlá obsluha v restauraci v centru a dřevouhelná pec. Zámek se renovuje. V případném motoráčku zpět do

Pohled na kostel ve Starém Rožmitále. (archiv autora)

Berouna je nutno se připravit na „hlavolam“ v podobě automatu na jízdenky. Měly s ním potíže všechny věkové kategorie bez ohledu na vzdělání, včetně mne. Závěrečný, pátý výlet, měl počátek opět v Berouně na železniční stanici. Výstup se konal v Březnici a potom následovala jízda autobusem z centra do Rožmitálu pod Třemšínem. Tady je dobré si prohlédnout církevní objekty, kde působil J. J. Ryba. Pak je záhodno vykonat okružní cestu kolem Podzámeckého rybníka, na níž je možné narazit na zámek v renovaci, muzeum cvočkařství a kostel ve Starém Rožmitále. Po skromném obědě jsem se vydal na pouť na „Třemšínský vrch“ přes obec Voltuš a lesní partie Třemšínského přírodního parku s různými církevními památkami a studánkou na „Kobylím hřbetu“. Od kapličky na Třemšíně jsem při sešupu do

Vacíkova musel nabrat tempo, abych stihl autobus do Březnice a posléze do Příbrami. Vlak do Berouna ukončil můj cyklus pěti výletů CHKO Brdy.

Při psaní tohoto článku jsem čerpal informace z knih Jana Čáky, Ivo Hejla, Tomáše Makaje a Jaroslava Vogeltanze a mapy s textem Marka Čermáka. Vlastní CHKO je zdrojem a inspirací k dalším výletům, na které se někdy v budoucnu upřímně těším.

ČESKÝ NÁBYTEK
Rozkládací pohovka EDEN
Postel LOTA
Noční stolek MIA
Dvoulůžko MIA
Skrín FLEXI 2

Nábytek INKA
601 163 330
FB Nábytek INKA
DĚBOLÍN 105

MIKULÍK
NÁBYTEK

Daruji dámské kolo Stadion, šicí stroj
Lada nebo starší stůl na stolní tenis.
mobil: 728 448 374

Hledám šikovnou spoluhráčku či
spoluhráče na míčový sedmiboj do
Jindřichova Hradce na sklonku října.
mobil: 728 448 374

Promoce

Autor: Jindřich Slanina

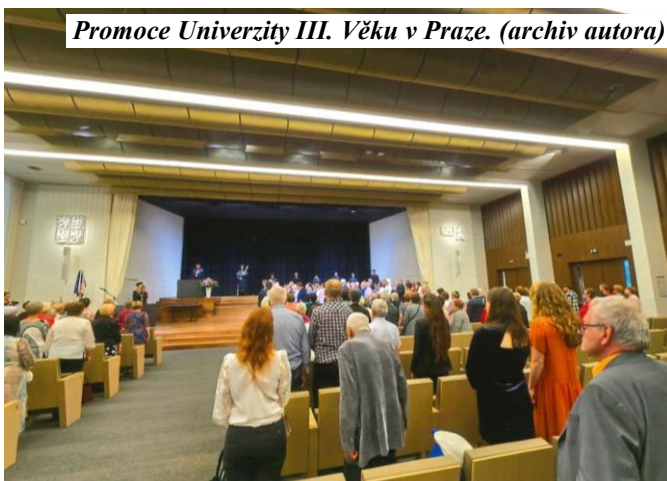
Původně to měla být jenom krátká zprávička. Dne 21. 5. 2024 promovaly na Zemědělské univerzitě v Praze-Suchdole dvě absolventky Univerzity III. věku, paní Helenka Marková a paní MUDr. Jarmila Slaninová.

Jihočeský kraj byl zastoupen i Kardašovou Řečicí. Absolventky měly za sebou 3 roky studia, každý semestr ukončen testy. Suchdolská univerzita, dříve posměšně nazývána „hnojárna“, je dnes nádherným a plně funkčním a samostatným komplexem. Chybí snad jenom kino, studenti zde mají pro studium a volný čas vše.

Cestovali jsme vlakem, metrem a autobusem, obě dámy měly manželský doprovod. Na místě jsme byli s dostatečnou rezervou, a tak jsme se vydali na prohlídku studentského městečka. Chtěli jsme se podívat z jedné z budov na Prahu z výšky. Zeptali jsme dvou mladých mužů a měli jsme štěstí. Vydali jsme se s nimi výtahem rektorátu, který byl na kartu, otisk palce a duhovku oka na střechu budovy. Střecha slouží jako zahrada pro odpočinek zaměstnanců univerzity. Nádherný výhled na část Prahy, okolí a horu Říp. V rohu střechy pak stály dva včelí úly, které budou dále rozšiřovat!! Neuvěřitelné, ale pražský med získal poslední roky první ceny za chuť a kvalitu. Inu pražské zahrady a parky se nestříkají a chemii zde omezili na minimum. Oba pánové nás ještě upozornili na budovy s fasádami z mechů, kapradin, trav, květin a lišejníků, hlubokou jámu jako malý fotbalový stadion pro jímání dešťové vody na zalévání, na komplex skleníků, rozsáhlou zahradu v areálu (LIBOSAD) a chov domácích zvířat. I rozsah studia je bohatý. Kdo váhá se studiem, doporučuji Suchdol.

Potom již byla samotná promoce s veškerou slávou, předáním diplomů a gratulací, včetně studentské hymny Gaudeamus igitur. Důstojný průběh promoce, nádherné přátelské prostředí, samotní nadšení absolventi.

A závěrečné focení. Nejstarší účastníci bylo přes 90 let. A všichni se shodli, že by bylo hezké se za 3 roky opět vrátit. Poděkování mimo vedení univerzity patří i řečické knihovnici paní Jitce Vondrkové a dobrému duchu a nestoru zdejší univerzity, panu Janu Pomijemu za laskavou pomoc při studiu. Samozřejmě i všem studentům Univerzity III. věku a dobrou reprezentaci Kardašovy Řečice. No řekněte, není to hezké mít doma sedmdesátiletou studentku?

Promoce Univerzity III. Věku v Praze. (archiv autora)

Promoce Univerzity III. Věku v Praze. (archiv autora)

Promoce Univerzity III. Věku v Praze. (archiv autora)

Virtuální univerzita třetího věku

Autor: studenti VU3V

VU3V začala v Kardašově Řečici v roce 2017 díky podpoře města Kardašova Řečice, kterému chceme touto cestou poděkovat za to, že jsme se mohli dvakrát ročně, na jaře a na podzim, setkávat na seminářích v naší hezké knihovně, pod vlídným vedením tutorky Jitky Vondrkové.

Schází se nás kolem dvaceti studentů, muži rozšiřují naše řady. V roce 2020 jsme měli první promoci v Praze, zúčastnilo se nás celkem 15, ale covid vše narušil a promoce už jsou rozdělené.

Letos v lednu 2024 se vydaly na promoci vlakem Hana M. a Jaroslava V. Praha byla pokryta náledím, ale zvládly to. Snazší to bylo pro Helenu M. a Jarmilu S., které jely na promoci do Prahy také vlakem, ale v květnu. Promoce probíhá se vším všudy, co k ní patří, a pokaždé je to zážitek, který je zakončen studentskou hymnou.

Velkou odměnou pro nás byl závěrečný seminář, který se konal v červnu v Blatné, městečku růží a díky městu Kardašova Řečice jsme mohli jet pohodlným autobusem ze Žirovnice se skvělou řidičkou a zároveň majitelkou autobusu paní Smrčkovou.

Výlet studentů VU3V do Písku. (archiv autora)

Výlet studentů VU3V do Blatné. (archiv autora)

V Blatné jsme si pod taktovkou naší tutorky Jitky V. udělali vlastní program. Zážitky máme ze zámeckého parku, kde jsme mohli krmit věčně hladové daňky. Pávi nám ukázali svou barevnou chloubu. Potom jsme pokračovali do Kadova, kde se nacházejí velké žulové balvany. Nejznámější je kadovský viklan. Také jsme si prohlédli kadovskou tvrz, která prochází rekonstrukcí. Pokračovali jsme do Lnářů. Zámek nebyl otevřen, ale navštívili jsme místní knihovnu a milá paní knihovnice se nám věnovala a provedla nás některými prostory, bývalým pivovarem, kde je přes léto galerie obrazů. Odtud jsme pokračovali k domovu, ještě s jednou zastávkou v Písku. Na náplavce byly sochy z písku. Ještě jsme se prošli po Palackého sadech a osvěžení zmrzlinou jsme ujížděli k domovu. Spokojení a plní zážitků ještě jednou děkujeme Městu Kardašova Řečice, že nám umožňuje poznávat hezká místa v naší republice a děkujeme naší tutorce Jitce, která se o nás vzorně stará.

VU3V nám umožňuje rozšířit si vědomosti ze všech možných oborů. Od Sokrata přes evropské kulturní hodnoty, cestování, historii odívání až po zdraví, včelařství, houby a další. A zároveň navazovat nová přátelství.

Studentky VU3V. (archiv autora)

Povídání o (ne)čtení a knihovně

Autor: Veronika Slaninová

V jarním čísle Řečických zajímavostí jsem ve výčtu všeho, co naše město nabízí, úplně zapomněla na jednu velmi podstatnou instituci – městskou knihovnu. Za to se omlouvám až do úplného omluvení a jdu to napravit. Jak se to vůbec mohlo stát? Přiznám se. Jsem totiž nečtenář. Není to nic k chlubení, vím. A tak zkrátka knihovna „trošku“ unikla mé pozornosti.

Když na téma „knihy“ přijde řeč, dost lidí zaskočí, že nečtu. „To jako vůbec? Žádný žánr?“ To jako vůbec, opravdu. Nebylo to tak vždycky, jako školačka jsem v průběhu prvního stupně do knihovny chodila. Asi jsem neměla šťastnou ruku při výběru, na konci každého příběhu bylo jedno velké slzavé údolí. Do dnešního dne si živě vybavuji pasáže z dobrodružné knihy Ostrov modrých delfínů. Jak malé holčičce umíral v náručí vlk, se kterým se na opuštěném

ostrově skamarádila. A jak po ní potom tesknila liška i delfini, kteří jí dělali společnost, než byla zachráněna. Spolu s vrácením této knihy mě čtenářská vášeň nadobro opustila.

Lásku ke čtení ve mně neprobudily ani seznamy povinné četby na základní a střední škole. Skončily založené kdesi v hloubi šuplíku. U maturity to mohla být docela velká komplikace. K maturitní zkoušce jsme totiž mohli mít s sebou čtenářský deník. Kdo poctivě četl, našel si

v něm ke každé ze dvou otázek alespoň nějakou berličku. Já jsem k maturitě nakráčela s prázdnýma rukama. Doufajíc, že bude platit rčení „odvážnému štěstí přeje“. A přálo. První otázka se točila kolem Karla Jaromíra Erbena a Kytice, takže jsem směla vyprávět o Polednici. Pravda, hlavu mi trošku zamotala její verze od Jiřího Suchého a vždycky tápu, jak je to vlastně správně – jestli matka kvůli Polednici omylem zardousí své dítě, a nebo jestli Polednice

vypije všechny zásoby slivovice a petroleje. U maturity jsem to naštěstí řekla dobře. Druhá otázka se týkala poválečného divadla, takže jsem mohla stočit řeč na Divadlo Járy Cimrmana a tam už jsem byla doma. Vylosovat si jiné otázky, pravděpodobně bych neodmäturovala, protože moje orientace v dílech autorů a v pocitech, které těmi díly vyjadřují, byla nulová.

Potom přišla doba dalších studií, tudíž se do mého hledáčku dostala jen odborná literatura. Následovalo zařazení mezi pracující lid a opět odborná literatura (nevím, proč mají zákonodárci potřebu měnit zákony několikrát do roka – asi aby donutili i nečtenáře číst). Do pracovního procesu ještě stihly vstoupit tři děti. Předčítáním leprel, Pejška a kočičky nebo Pohádek o mašinkách se dle mého názoru rozhodně nemohu radit mezi knihomoly.

Dost už ale o lidech nečtoucích, pojďme se nyní ponořit do světa čtenářů tak, jak mi ho zprostředkovala paní Jitka Vondrková. Povídání v krásném prostředí nové knihovny bylo velmi příjemné a mně se otevřel nový svět, který jsem doposud pořádně neznala. Tedy – znala, ovšem z dob, kdy místní knihovna byla v temných, vlhkých a neútulných prostorách a všechno se zapisovalo na kartičky seřazené v dlouhých dřevěných šuplících.

Kde všude jsme mohli v uplynulých desetiletích knihovnu najít? Myslím, že Kardašova Řečice by mohla patřit k rekordmanům, co se počtu přesunů týče. A já už jsem vážně

Městská knihovna. (archiv autora)

stará větev, protože pamatuji všechna ta místa. Snad jsme to s paní knihovnicí daly dohromady chronologicky správně.

1. *Národní výbor.* Zde si dovolím malou vsuvku, zákon tenkrát definoval národní výbor takto: Národní výbory jsou orgány pracujícího lidu. Organismus tvůrčí síly pracujících tak, aby společnou prací byl život všech pracujících našich občanů stále bohatší a šťastnější. Získávají, přesvědčují, mobilisují a organizují všechny občany svého obvodu k aktivní účasti na hospodářské a kulturní výstavbě státu, na rozvoji a rozkvětu republiky, na zajišťování socialistického blaha pracujících a na společném úsilí o zachování míru mezi národy.

2. *Současná družina ve Školní ulici.* Na dveřích měla nápis „Místní lidová knihovna“ a my děti jsme s oblibou rukou zakrývaly ta písmena „kni“.

3. *Malá Stránka, neboli náměstí Svobody.* Ten rohový růžový dům. A zde vstupuje do dějství paní Jitka Vondrková, byť jen na částečný úvazek. Datum platnosti její pracovní smlouvy je 1. duben 1998. Tady zároveň končí moje pravidelná docházka do knihovny.

4. *Polákova ulice,* snad nikoho neurazí, když na plná ústa řeknu, že pro starousedlíky je to prostě Pochcaná ulička.

5. *Školka* – v době, kdy do její obsazenosti promluvila nízká porodnost a dětmi se zaplnily jenom tři třídy ze čtyř.

6. *Radnice* – je to vlastně dobré znamení, porodnost stoupá a ve školce je opět potřeba otevřít čtvrtou třídu.

7. *Kulturní dům* – protože radnice prochází rozsáhlou rekonstrukcí.

8. *Do třetice všeho dobrého – naposledy a definitivně radnice.* Konečně vzdušné, světlé a krásné prostředí.

Klobouk dolů před takovou náročnou akcí, navíc zopakovanou tolikrát. Stěhovat regály, převozit všechny knihy a znovu je do regálů naskládat, to musela být pokaždé pořádná dřina.

Věděli jste vůbec, kolik titulů je možné si v knihovně vypůjčit? Samotnou mě to číslo zaskočilo. Je to téměř 11 000 knih. To je opravdu ohromné číslo. A navíc ještě další tisícovku tvoří putovní soubor, který po nějaké době koluje mezi více knihovnami. Někaké zajímavé čtení si v těch

Městská knihovna. (archiv autora)

tisícovkách možností najde určitě každý.

Když už jsme u čísel – počet čtenářů se pohybuje kolem 300. Mládež do 15 let je zastoupena jen z 10%, to je opravdu málo. Displeje mobilů jsou pro pubertáky bohužel zajímavější. Více čtou ženy než muži. Tipuju, že je to tím, že ženy nemají najednou do čeho píchnout, když vlastní automatické pračky, myčky, robotické vysavače, kuchyňské roboty, prádlo z nemačkových látek a další vychytávky. U mužů se toho tolik nezměnilo, gauč před televizí je po desítky let stále stejně časově náročný.

Roční členský poplatek je 50,- Kč pro dospělého a 20,- Kč pro děti a seniory. Ta částka mě svou níží hodně překvapila. Když vezmeme v úvahu, že si za tuto cenu můžete klidně přečíst 365 knížek za rok. Pokud budete stíhat jednu za den, přečtete literaturu v hodnotě vyšších tisíců. Hodnota vypůjčených knih se dá u každého čtenáře díky elektronické evidenci vyčíslit. Musí být docela zajímavé to sledovat.

Průměrně si čtenáři při jedné návštěvě půjčují dvě nebo tři knihy. Jsou i tací, kteří odchází

s plnou taškou a opravdu je všechny stihnou za měsíc přečíst. Kromě knih je v nabídce i pestrá škála časopisů zaměřená na módu, bydlení, drby, ale i historii.

A jaký je nejoblíbenější žánr? To se nedá říct, je to velice pestré. Někdo čte detektivky, někdo oddychovou červenou knihovnu, další zase literaturu faktu. Řečická knihovna je unikátní svým proklientským přístupem. Paní knihovnice má totiž přečtené nejen knihy, ale i své čtenáře, takže vám ráda individuálně doporučí vhodné čtivo. Zároveň dle vašich preferencí vybírá nové tituly, kterými knihovnu doplňuje. A často jde o žhavé novinky.

Knihovna není nafukovací, takže když se nové knížky nakoupí, nějaké staré se musí vyřadit. Jsou

zdarma k mání před prosklenou stěnou knihovny, úhledně vyskládaný v police.

Premýšleli jste někdy nad tím, co všechno se s knihou děje, než si jí můžete půjčit? Nejprve ji samozřejmě musí někdo napsat. Potom vytisknout. Pak ji paní Vondrková objedná. Když balík přijde, zkontroluje, jestli je dodávka kompletní a nepoškozená. Následuje razítkování. A to je docela věda! První razítko se dává na rub titulní strany. Potom na 17. stránku, to mi přijde obzvlášť zajímavé. Proč zrovna sedmnáctá? Že by měla statisticky největší pravděpodobnost, že nebude vytržena? Další razítko se umísťuje na konec textu příběhu, ovšem před doslov a podobné „přidávky“. Poslední razítko najdete v tiráži, kam se píše i cena knihy.

Následuje zadání do automatizovaného knihovního systému Tritius, kam se запиše i datum katalogizace. Nakonec se do knihy nalepí čárový kód a knihovnice ji pečlivě obalí pevnou fólií. V tuto chvíli je pro vás již připravena!

Po přečtení jí můžete vrátit nejen osobně, ale i do nedávno nainstalovaného biblioboxu, který stojí před radnicí. Slouží

Městská knihovna. (archiv autora)

skvěle a čtenáři mají pochvalu za jeho časté využívání.

Další novinkou reflektující moderní trendy je nabídka e-knih, neboli knih v elektronické podobě. Ty si můžete číst na počítači, v tabletu, v mobilu (to si úplně představit neumím, ale třeba by to byla cesta, jak přimět číst pubertáky) a nebo na speciální čtečce. To je taková obdoba břídlcové tabulky, jen se tam těch písmen vejde o něco víc. Dokonce se prý na pohled velmi blíží klasickému papíru, nebolí z ní oči, text je dobře čitelný i na slunci. To nezní úplně špatně, že? Navíc se na ní dá zvětšit písmo. Naživo jsem čtečku nikdy neviděla, ale podle popisu se mi ta věc líbí. Do takové čtečky si můžete nahrát spousty a spousty titulů, určitě je to skvělá věc pro knihomoly, kteří často cestují a odmítají s sebou kvůli své kratochvíli vláčet další kufr naplněný knihami. Místo kufru jim stačí malé placaté cosi.

Takže ano, i e-knihy si již můžete v řečické knihovně zapůjčit a jejich nabídka se bude postupně rozšiřovat.

Do budoucna je v plánu i nabídka audioknih. Ty mají dle mého názoru hodně široké možnosti využití. Můžete je „číst“ třeba při řízení auta. Je to jaksi bezpečnější než si listovat v papírové verzi. Můžete je dokonce „číst“ i tehdy, když z nějakého důvodu číst nemůžete – to je prima pro všechny, kterým zrak neslouží úplně dobře. Když je kniha namluvena příjemným hlasem, může dobře fungovat i jako uspávací. Prostě se uvelebíte na gauči, můžete klidně

zavřít oči a jen se nechat houpat na vlnách milého předčítání. (Oči prosím zavírejte jen na tom gauči, za volantem si raději pouštějte nějaké ostřejší knihy). Odpadá nepohodlí brnicích rukou, bolavých zad a slzících očí. To nepříjemné za vás vytrpěl někdo jiný při nahrávání.

Vraťme se z gauče zpátky do knihovny. Co dalšího kromě regálů s knihami nabízí? Například možnost půjčit si brýle. To je pecka! Prý tedy jen celá čísla dioptrií, půlky zatím nejsou, ale myslím, že půl dioptrie sem nebo tam, to je asi jedno, mluvím z vlastní zkušenosti. S půjčenými brýlemi se můžete usadit do pohodlného křesla a prolistovat si pár knih, které vás zaujaly. A jestli vás tlačí čas a četbu opravdu nestiháte, můžete si projít aspoň poslední stránku a zbytek příběhu si domyslet. Knížku zase vrátíte na její místo a nemusíte se s ní nosit domů.

V knihovně najdete i klasické židle kolem kulatých stolků (to aby si všichni zúčastnění byli rovni), u kterých si můžete nejen číst, ale třeba i vypít kávu nebo čaj. Rychlovarná konvice a kávovar jsou k dispozici. Samozřejmě jsou toalety – včetně bezbariérového WC. Takže pokud na vás káva působí močopudně, nemusí vás to stresovat. Pro rodiče s miminky je zřízen přebalovací pult. Děti láká k posezení tříposchodové pódium s polštářky. Je prima pro neformálně vedené povídání se školáčky i školáky. Pro školní děti a dospělé je tu prosklená „open space“, neboli kukaň, ve které najdete počítače s připojením k internetu. Je to

ideální místo pro kolektivní zpracování školních projektů. Literatura u ruky, Google taky jistě pomůže a z knihovny mohou děti odcházet s hotovou prezentací.

V knihovně se čas od času konají zajímavé besedy, autorská čtení, křty knih. Probíhají tu kurzy celoživotního vzdělávání – Univerzita třetího věku. Nemísto tedy jen místo pro rychlou nakládku knih do tašky, ale i místo pro setkávání, zpomalení, popovídání.

Paní Jitka Vondrková je knihovnicí na svém místě, svou práci dělá s láskou a celým svým srdcem. Co ji dovede opravdu potěšit? Třeba když se z někoho na základě jedné dobře vybrané knížky stane vášnivý čtenář. Nebo když dítě koupí mamince roční členství jako dárek.

A co by ráda vzkázala vám všem – čtenářům i nečtenářům? „Nemůžete nutit lidi číst. Ale můžete je jemně popostrčit. Občas to vyjde. Tak to společně zkusme. Přijďte. Budu vám ráda nápomocna“.

Tak já tedy zase někdy přijdu a už to nebude jen na výzvědy, jak vlastně knihovna funguje. Třeba nakonec zase po dlouhých letech něco přelouskám.

Box na knihy. (archiv autora)

Ze života knihomola

Autor: Adriana Šťastná

Šustění stránek lahodící uchu, neustále málo místa v domácí knihovně, vůně knih a posedlost, kterou nelze zkrotit – i takový může být život těch, kteří hltají každé písmenko.

S matnou vzpomínkou se má láska ke knihám začala pomalu a jistě utvářet už ve školce, kdy jsem potichu trpěla při pohledu na mé kamarády, kteří statečně a vší silou z knížek vytvářeli originální trhací kalendáře s autorskými podpisy. Na základní škole jsem knihovnu navštěvovala velmi často a milovala to potulování se uličkami. Neutuchající touha po tom dostat se do dospělého oddělení však byla asi tak velká jako pro některé vyhrát ve sportce. Já si ale naštěstí mohla počkat jen na ten vhodný věk.

S počátkem puberty jsem tam byla, jak se lidově říká, pečená vařená. Rodiče tou dobou byli jistě pyšní, ale už jsem jim tak trochu pozapomněla říct, že jsem vylepšovala statistiky návštěvnosti především kvůli surfování po internetu (ano, tou dobou ještě ve všech domácnostech internet zdaleka nebyl, což si jistě mnozí vybaví). Sem tam jsem domů musela samozřejmě donést nějaké ty knížky, abych nevzbudila podezření, ale naštěstí toto rebelské období netrvalo příliš dlouho, jelikož brzy na to jsme připojení měli už i doma. Já se tak mohla zase znovu plně soustředit na velké plastové zářátky s písmeny a hledání toho nejlepšího, co naše místní knihovna v mém rodném městě nabízela.

Má láska se mi hodila i při studiu, kdy jsem neměla problém s povinnou četbou, a i během

maturity svým spolužákům, kteří čekali až na ně přijde řada rychle vyprávěla, jak např. skončila Anna Karenina, u které si dodnes možná někteří myslí, že se odstěhovala do zahraničí.

S prvními vydělanými penězi z brigády jsem získala jakousi svobodu a dodnes si pamatuji, jak jsem si hrdě odnášela knížku, na kterou jsem se chodívala dívat. Nejsem závistivý člověk, ale svým spolužákům truchlících po Vánocích, kteří byli vzteky bez sebe, že pod stromkem opět našli další bichle, jsem opravdu záviděla. Já je sem tam teda taky dostala, ale opravdu poskromnu. U nás doma to zkrátka nebyla úplně velká priorita a občas jsem byla tak trochu za mimoně, který si musel potají svítit v noci baterkou, protože jsem byla zvědavá, jak daný příběh dopadl a chtěla jsem se vyhnout nevyžádaným radám a povídačkám, že se furt někde hrbím v koutě. Po čase to vygradovalo až tak, že mi bylo vyhrožováno i návštěvou očního

lékaře, ale je to dobré. Zrak mám stále dobrý.

Celé své dětství jsem hledala podobně založené kamarády, ale nedařilo se mi. Většinou ti, kteří chodili do knihovny a často jsme se potkávali, opravdu vypadali jako mimoni a řeč s nimi nebyla. Ono vesměs mnoho knihomolů jsou introverti, ale to já zrovna nebyla – ba naopak.

Až v dospělosti se mi ten dětský sen splnil s příchodem nabídky, která se nedala odmítnout. Dostala jsem možnost recenzovat knížky a patřit tak do světa, který byl něco jako Letopisy Narnie či výlet do Bradavic. Ne, nemusela jsem nikam lézt do skříně a ani se učit nová kouzla, ale objevili se lidé, kteří žili mezi námi, ale doposud jsem o nich nikdy neslyšela – knihomolové.

Ti, kteří dokázali celé hodiny vyprávět a doporučovat své přečtené knihy a prahli po tom, aby načerpali novou inspiraci. A tak jsem dostala možnost stát se jedním z nich a byla za to nesmírně vděčná.

Dnes přečtu ročně opravdu velké množství knih a každou vždy pravdivě a dle svého nejlepšího svědomí a vědomí zrecenzuji tak, aby si našla přesně toho čtenáře, který za ni bude vděčný a dostane od ní přesně to, co sám očekává. Čas od času se lidé ptají, zda dokážu knihu i negativně ohodnotit, protože když přeci napíšu špatnou recenzi, tak ji nikdo nikdy nemůže dobrovolně koupit. Tady

je ale opak pravdou – děláte tím skvělou službu těm, kteří by pak později byli zklamaní z toho, že to není dle jejich gusta, ale anotace to tak slibovala.

Nebudu lhát, každý kdo alespoň trochu čte, tak jistě ví, že čas od času přijde nečtecí období, které je stejně tak silné jako touha lehnout si před Vánoci na kanape a čekat, že za vás někdo ten šílený předvánoční úklid udělá. A já vás uklidním – je to zcela normální a zase to po čase naskočí a navážete tam, kde jste skončili.

Knížky jsou láska. Někdy stejně tak drahé jako pro některé milovníky milénka či milenec, ale to už tak v životě je. A přesně od toho tu jsou ty krásné a mnohdy zapadlé knihovny, které jsou plné knížek, jež čekají, až je někdo vyndá a vezme si je domů. Sice to (doufejme) nebude navždy, ale každý malý výlet se v životě malé publikace počítá. A za ušetřené kačky si klidně můžete pořídit nějakou fajnovou deku, teplé ponožky, nebo ušáka, který vám udělá skvělou službu při čtení.

Já, i přesto, že miluji moderní technologie, ráda si život zpříjemním nějakou tou vychytávkou, jsem stále v týmu opravdová kniha. Miluji ten pocit listování, sledování jak rychle děj ubíhá, a chápu, že určitě někdo může namítat, že nosit se s těmi bichlemi je děsně otravné. Já ale vím jedno určitě. Nikdy se tomu žádná čtečka nemůže vyrovnat, protože vůně knih je něco tak návykového, specifického, a to v životě zkrátka nahradit nejde.

To samé se snažím předat i svým dětem a znovu se dostávám do stejného bludného kruhu, kdy sem tam slyším zvuk, jenž mi

nahání husí kůže stejně jako některým skřípot nehtů o tabuli, protože některé knížky jsou poté lehce poupraveny či dozdobeny fešnými kresbami. Nu což, stále mě však uklidňuje fakt, že si jsou vědomy toho, že nějaké knížky existující a nevyhýbají se jim stejně jako neuklizeným hračkám v pokojíčku.

A jestli ani po tomhle jsem vás nepřesvědčila, tak nemějte špatné svědomí. Každý, kdo si přeci přečte nějaký ten titulek, ceduli či nadpis článku je čtenář. A to vám už nikdo nikdy nevezme. Zkrátka každé písmeno, slovo či věta se počítá.

DORTATELIÉR dorty od Anduly

- zakázková výroba
narozeninových a
svatebních dortů,
dezertů, cukroví a
sladkých barů

IG dortyodanduly
tel. 774678992
Vídeňská 2, J. Hradec

Školní rok započat Vítáním prvňáčků

Autor: Tomáš Englický, ředitel školy

Školní rok 2024/2025 tentokrát odstartoval v pondělí 2. září, a jak se stalo dobrou tradicí, začal slavnostním Vítáním prvňáčků. I když v hlavní roli ceremonie bylo našich třicet nových žáků tříd I.A a I.B, nebyla to oslava pouze jejich, ale také dvaceti osmi bývalých osmáků, kteří při této příležitosti povýšili na deváťáky – „mazáky“. Úkolem nejstarších žáků není jen dobře si vybrat cestu, na kterou se vydají po absolvování řečické základky a zamávají pověstné řečické věžičce, ale také být patrony prvňáčků. Patroni dohlížejí na to, aby se nováčci dobře zaběhli ve školních lavicích, a jsou jim rádci i oporami.

Vítání prvňáčků začalo tradičně o osmé hodině ranní v tělocvičně slovy ředitele školy, vlastně svým způsobem také prvňáčka, který vystřídal inženýrku Janu Hýbkovou po jejím dvanáctiletém ředitelování. Té přeji do zasloužené penze vše nejlepší, hlavně pevné zdraví a děkuji jí zejména za to, že je mi jako řediteli – prvňáčkovi, stále k dispozici jako rádce nejen na telefonu.

Úvodní řeč samozřejmě směřovala k vyšňořeným žákům prvních tříd. Ale co vlastně těm třiceti párům nadšených a natěšených očí slíbit, než to, že je škola bude nadevše bavit, naučí se spoustu zajímavých věcí, budou mít samé jedničky a jen ty nejlepší kamarády. I když se my, kantoři, budeme snažit udělat maximum, aby to tak bylo, je jasné, že žáčci se potkají i s nezdary a neúspěchy. To už dobře vědí ti starší, co je čeká devátý rok na základní škole, ale jak vidno i oni všechno dobře zvládli a za pár měsíců z nich budou již téměř dospělí lidé.

Svá milá slova prvňáčkům i deváťákům přidala také starostka Dana Machová a pak už chodili žákyně a žáčci v doprovodu svých patronů pro diplom prvňáka a pro nějakou tu sladkost. Prohlídka školy v doprovodu patronů a třídních učitelek prvňáčků, Magdalény Landsteinové a Lucie Králové završila první slavnostní den, který otevřel dveře školního roku 2024/2025.

Aby oněch „prvenství“ nebylo v novém školním roce málo, tak se nově ujme funkce metodika prevence sociálně-patologických jevů pan učitel Radim Pecha a od 1. října bude mít škola

Ředitel ZŠ vítá prvňáčky. (archiv ZŠ)

Žáci 9. třídy vítali žáky 1. třídy. (archiv ZŠ)

a školka i novou vedoucí školních jídelen paní Janu Kriegovou. Oběma přeji, aby se jim v nových funkcích dařilo co nejlépe a aby je práce bavila.

Už víme, že nás v letošním roce čekají tradiční akce jako je Vánoční jarmark, projektový den ke Dni jazyků, projektový den ke Dni Země, projektový den zaměřený na bezpečnost a amatérskou zdravotní pomoc, lyžařský kurz, plavecký kurz a další, více či méně pravidelné akce, exkurze, preventivní programy, výlety a samozřejmě zejména výuka. Jak praví náš školní vzdělávací program, jsme na to tři – žáci, učitelé a rodiče. Pevně věřím, že my všichni „školou povinni“ ke kvalitnímu vyučování přispějeme a budeme se snažit najít ideální cestu mezi tím, aby učení nebylo mučení, a tím, abychom nové generaci předali co nejvíce znalostí, dovedností a zkušeností.

Vzpomínka na výlet na Zvůli

Autor: Michaela Kodymová

Dne 30. 5. se třída 7.B vydala společně se dvěma učiteli, paní učitelkou Janou Sobotkovou a naším třídním panem učitelem Radimem Pechou, na Zvůli. Ve čtvrtek (30.5.) jsme měli sraz v 5:30 ráno na autobusové zastávce. Autobusem jsme poté dojeli do Mostů a odtud nás čekala cesta do kempu. Po příchodu jsme si došli na recepci vyzvednout povlečení a klíče od chatek. Poté jsme se rozdělili do chatek, povlekli jsme si a vybalili si. Po ubytování jsme si připravili batoh na túru a vyrazili ven na naučnou stezku. Během cesty jsme si rozdělali oheň a opekli si burty a „maršmelouny“. Naučná stezka byla dlouhá 9 km. Při stezce jsme měli „poznávačku“ rostlin – jetel luční, jetel plazivý, kopretina bílá, psárka, kapradí, přeslička rolní ad. Kolem 13:00 jsme se vrátili do kempu a měli jsme odpočinek nebo jsme mohli hrát hry. Hráli jsme volejbal, fotbal a deskové hry. Po hrách jsme měli badatelský úkol o mechu a houbičce na mytí, mj. jsme zkoumali, která věc pojme více vody. Po badatelském zkoumání jsme šli na večeři. K večeři byly bramborové knedlíky plněné uzeným masem se zelím. Po večeři jsme šli hrát volejbal, fotbal a karetní hry. Dokonce nám učitelé

Výlet na Zvůli. (archiv autorky)

Výlet na Zvůli. (archiv autorky)

připravili meloun. Hráli jsme do čtvrt na deset a poté jsme se šli umýt a měli jsme čas na hygienu. Večerka byla v deset hodin a budiček byl další den ráno o půl osmé. Po snídani jsme se zabalili. Batohy, které jsme nepotřebovali, jsme dali k paní učitelce do auta a vyrazili jsme na poslední túru k rozhledně U Jakuba. Po túře jsme šli na zastávku do Valtínova a autobusem jsme odjeli do JH, kde jsme přestoupili na vlak, a jeli zpět do KŘ, kde nám paní učitelka dala zbytek tašek. Děkujeme za tento skvělý výlet!

Výlet na Zvůli. (archiv autorky)

-INZERCE

Nábytek INKA

České kuchyně
Od nás sice nedostanete slevu 50%, ale jistě u nás pořídíte výhodnější a kvalitní kuchynky od českých dodavatelů! Skříňky přicházejí k zákazníkovi ve zkompletovaném stavu již z výroby, takže žádná hromada desek!

Kuchyně EKO 8 300 cm
realizace smetaví a různých typů obkladů

Kuchyně PASTEL 240 cm
možnost sestavit z různých typů obkladů

30 280 Kč **26 880 Kč** **33 620 Kč**

Komfortní sedací souprava Paula
s extra zvýšeným opěrem v. 105 cm
- rozkládací s úložným prostorem, výběr sestav a látek, možné atypické provedení!

Rozměr 245 x 170 cm
Akční cena 34 990 Kč

Francouzské lůžko Amélie
9 000 Kč
11 250 Kč
š 146, dl 205, v 88 cm

Dvoulůžko JADRANKA
- výběr kvalitních látek, volně ložené matrace, polohovací lamelové rošty, šířka 160 cm nebo 180 cm, nohy chromové nebo dřevěné, zvýšená lehací plocha 60 cm !!!

Cena včetně matrací 23 490 Kč

Zlepšujeme to, co včera bylo dokonale! 1+1 ZDARMA.
Za tuto cenu získáte 2 ks matrací, výška matrací je 20 cm.
Akční cena v září 9 990 Kč

Matrace od českého výrobce!!! Lze objednat i atypický rozměr dle vašeho zadání s dodáním do týdne :-)

Luxusní 7zónová matrace
je vyrobena z ANTIBAKTERIÁLNÍ pěny, a dvou roznášecích vrstev ze SILVER FOAM, které přinášejí vysokou hygienu do Vaší ložnice.
Cena 7 850 Kč

AKCE PODZIM
od 1.9. do 30.11.2024
SLEVA - 20%

Ve dnech 20. a 21.9. na vše i již zlevněné zboží 10% sleva

Nábytek INKA, Děbolín 105, tel. 601 163 330, email: nabytek.inka@email.cz, Facebook Nábytek INKA, Po-Pá 9,00-12,30 13,30-17,00

Činnost hasičů K. Řečice

Autor: Lenka Heřmánková

TFA Plzeň, 5. června – soutěž TFA, kam se sjeli ti nejlepší z celé ČR, ve své kategorii obsadili Ondra Hrdinka 13. místo a Honza Kalina 15. místo.

Dobrovolničení na jižní Moravě, 7. - 9. června – další z víkendů, který jsme strávili na jižní Moravě. Tentokrát jsme pomáhali se stavbou pergoly (byla zničena tornádem) v Mikulčicích.

TFA Velké Meziříčí, 8. června – ve své kategorii obsadili Honza 2. místo a Ondra 4. místo.

Hasičská soutěž v Pleších, 15. června – muži obsadili 1. místo, starší mladí hasiči 1. a 2. místo a mladší mladí hasiči 2. místo.

Krajská soutěž dorostu v Českém Krumlově, 16. června – v kategorii mladších dorostenců obsadila

Nela Fertálová 5. místo a v kategorii starších dorostenců obsadila Pavla Bejnová 6. místo.

Dětský den v K. Řečici, 16. června – zajištění jednoho pohádkového stanoviště na Stezce okolo Hradu a rybníka Nového, dále jsme zajistili dozor na křižovatkách a postavení skákacího hradu.

Dětský tábor v hasičárně, 8. července – tento den po obědě jsme vyzvedli děti z příměstského tábora v místní družině a převezli je do hasičárny, kde pro ně byl připraven program. Děti si vyzkoušely střelbu ze vzduchovek, stříkání ze džberovek, prohlédly si auta, vybavení a hasičárnu, vyšly na věž a rozhledly se po okolí.

TFA Týn nad Vltavou, 13. července – ve své kategorii obsadil Ondra 7. místo ze 17 závodníků.

TFA Klisinec, 27. července – ve své kategorii obsadil Ondra 6. místo z 18 závodníků.

TFA Frymburk, 3. srpna – ve své kategorii obsadil Ondra 7. místo z 18 závodníků.

P. Bejnová a N. Fertálová na soutěži. (ar. SDH)

Mladí hasiči. (ar. SDH)

Soutěž TFA. (ar. SDH)

Oslavy 150. výročí založení SDH K. Řečice

V sobotu 22. června 2024 proběhly na náměstí J. Hrubého v Kardašově Řečici Oslavy 150 let od založení SDH Kardašova Řečice. Nejprve proběhlo na místním hřbitově uctění památky zesnulých hasičů. Dále byl při příležitosti oslav našemu sboru darován prapor, který zakoupilo město Kardašova Řečice.

O vyrobení ručně šitého praporu se postarala firma L&L Strachotovy. Požehnáno mu bylo v sobotu dopoledne jindřichohradeckým proboštem Ivo Prokopem, členem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše. Zároveň s praporem byla darována i pamětní stuha. Prapor symbolizuje sounáležitost a jednotu hasičského sboru. Je to trvale platná přimluvná modlitba za ty, kteří pod ním žijí a pracují (prosíme o ochranu života a zdraví všech obyvatel).

Na oslavy přijali pozvání tyto hosté: MUDr. Martin Kuba, hejtman Jihočeského kraje, plk. Ing. Lukáš Janko, ředitel územního odboru HZS J. Hradec, Bc. Milan Garhofer, starosta OSH ČMS J. Hradec a Mgr. Dana Machová, starostka města K. Řečice. Nejprve proběhlo přivítání hostů a sborů, předání praporu, proslovy hostů a následně byla předána vyznamenání dlouholetým členům SDH K. Řečice. Po úvodní části přišly na řadu ukázky. Hasiči z SDH Pluhův Žďár předvedli práci s historickou stříkačkou, mladí hasiči předvedli požární útok a TFA, dále byla k vidění práce kynologů PČR a zásah profesionálních hasičů z J. Hradce. Po celé odpoledne hrála k poslechu Hartmanická muzika, pro děti bylo připraveno malování na obličeje, svůj stánek měl na místě Český červený kříž, bylo možné si vyzkoušet část disciplín z TFA a v sále radnice proběhla výstava kronik a historických materiálů našeho SDH. Celým odpolednem provázal Karel Sláma.

Tímto bychom chtěli poděkovat městu Kardašova Řečice za finanční podporu, všem, kteří se podíleli na programu oslav, sborům za jejich dary při příležitosti oslav a největší poděkování patří členům SDH K. Řečice, kteří se podílejí ať už velkou či menší měrou na činnosti našeho sboru.

Kladení věnců při oslavách výročí SDH. (ar. SDH)

Oslavy výročí SDH. (ar. SDH)

Oslav se zúčastnil i hejtman Martin Kuba (ar. SDH)

Hasiči z Pluhova Žďáru s historickou technikou. (ar. SDH)

Hasiči z Pluhova Žďáru s historickou technikou. (ar. SDH)

Oslavy výročí SDH. (ar. SDH)

Oslavy výročí SDH. (ar. SDH)

Oslavy výročí SDH. (ar. SDH)

Oslavy výročí SDH a program na náměstí. Ukázka disciplín TFA a ukázka zásahu policejního psa. (ar. SDH)

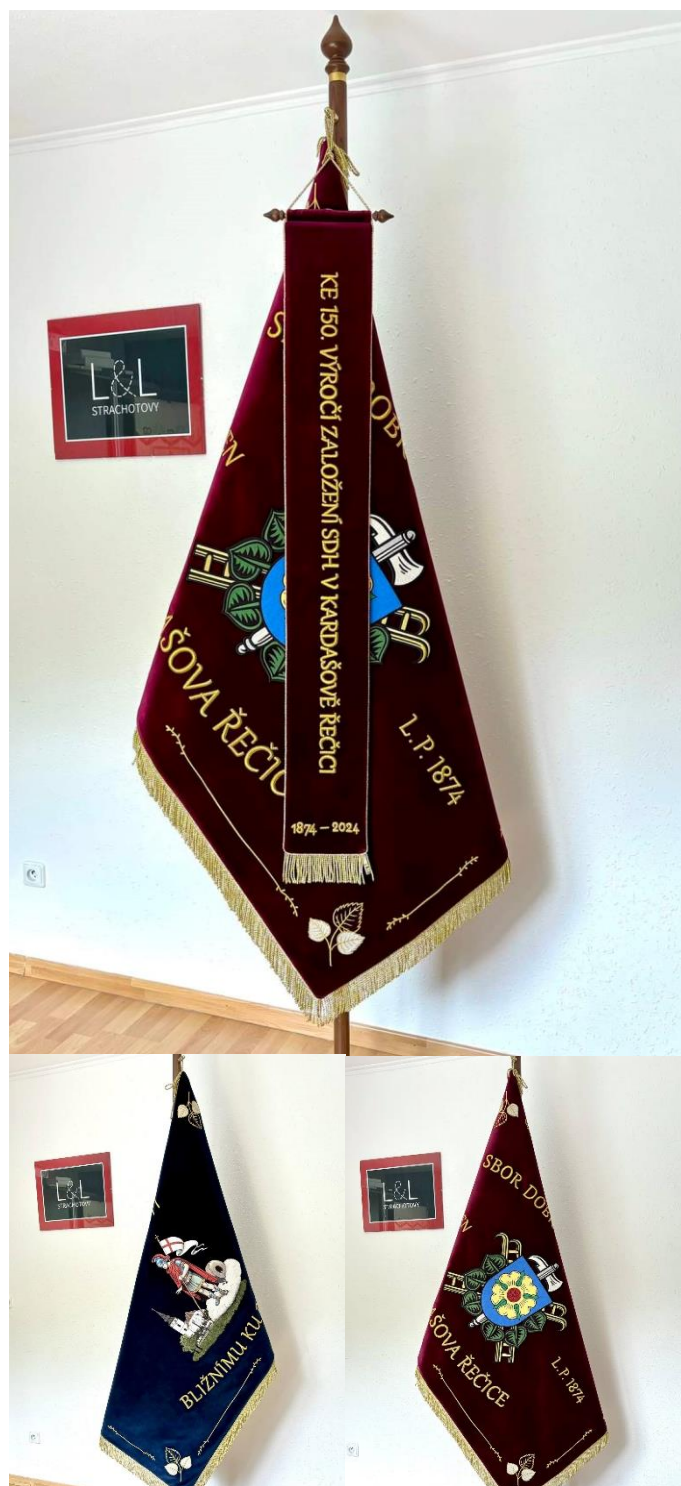
Ukázka hasičské techniky a zásahu. (ar. SDH)

Ukázka zásahu policejního psa. (ar. SDH)

Den bezpečnosti v PPF ve Veselí nad Lužnicí

Naše jednotka byla oslovena firmou PPF ve Veselí n. L, aby se zúčastnila "Dne bezpečnosti", který pořádala firma pro své zaměstnance. Nabídku jsme přijali, a proto jsme v pondělí 26.8. ráno vyrazili v počtu 5 členů s oběma zásahovými vozidly do Veselí. Nejdříve jsme udělali ukázkou zdolávání požáru v dýchací technice, a poté jsme se rozdělili na 2 samostatná stanoviště. Na prvním stanovišti měli zaměstnanci možnost prohlédnout si naše dopravní vozidlo - Ford Tranzit, vyzkoušet různé zásahové obleky, či vakuová nosítka. Dále byla k vidění tréninková figurína na TFA. Na druhém stanovišti byla prohlídka cisterny - Karosy a popisování jednotlivé výbavy, kterou s sebou vozíme. Na stejném stanovišti byly prováděny ukázky hašení vzníceného kuchyňského oleje. Nejdříve jak se to nemá - tedy vodou. Přitom dochází k prudkému vývinu plamene. A pak, jak je to správné - překrýt například

Nový prapor SDH Kardašova Řečice. (ar. SDH)

navlhčenou utěrkou. Poté ještě byly k dispozici vyřazené, ale funkční ruční práškové hasicí přístroje, kde si každý zaměstnanec zkusil použití v praxi na hořící palety. Na obou stanovištích jsme pak odpovídali na dotazy ohledně zkušeností s našimi

zásahy a technikou, kterou používáme. Za naši jednotku si myslím, že se den vydařil a tímto i zároveň děkuji firmě PPF za možnost prezentace našeho sboru.

Ukázka zdolávání požáru na Dni bezpečnosti v PPF. (ar. SDH)

Zásah JSDH – kachny uvízlé ve splavu. (ar. SDH)

Zásah JSDH. (ar. SDH)

Výjezdy JSDH K. Řečice a výjezdová jednotka

- 21.6. – popadané větve na komunikaci, směr Cikar
- 29.6. – asistence ZZS, K. Řečice
- 29.6. – zajištění studny, kde se propadlo víko, K. Řečice
- 1.7. – likvidace obtížného hmyzu, K. Řečice
- 3.7. – likvidace obtížného hmyzu, K. Řečice
- 26.7. – kachny uvízlé ve splavu, K. Řečice
- 28.7. – AED
- 3.8. – požár balíku slámy na poli, Mnich
- 5.8. – kachny uvízlé ve splavu, K. Řečice
- 13.8. – likvidace obtížného hmyzu, MŠ K. Řečice
- 22.8. – AED
- 31.8. – AED
- 2.9. – likvidace obtížného hmyzu, DPS K. Řečice
- 5.9. – požár porostu (cca. 20x10m), K. Řečice

Světáci jsou zpátky

Autor: Radka Volfová

Od premiéry Světáků, kterou jsme sehráli v dubnu na domácích prknech v Kardašově Řečici, uplynulo již 5 měsíců a my se vracíme opět na místo činu. Po četných dotazech, kdy budeme hrát zase doma, jsme se rozhodli, že partu fasádníků vypustíme na jeviště

v sobotu 19. října 2024 od 19 hodin. Tři fasádníci a tři ženy nevalné pověsti vás společně s dalšími neopomenutelnými postavami známé české komedie Zdeňka Podskalského z roku 1969 rozesmějí již popáté. Ať už jste Světáky v podání řečických ochotníků již viděli, nebo vás tato klasika teprve čeká, můžete se těšit na večer plný smíchu a skvělého hudebního aranžmá. Vstupné je 140 korun a své lístky si můžete zakoupit na stránkách <https://divadlorecice.reenio.cz> nebo osobně na podatelně městského úřadu v Kardašově Řečici. Těšíme se na vás!

Pokud máte na tento termín ve svém kalendáři plno, tak nesmutněte, do konce roku nás můžete vidět ještě v Nové Bystřici, v Lišově, v Ševětíně a v Deštné. O termínech těchto představení vás budeme informovat prostřednictvím našich sociálních sítí.

QR kód pro zakoupení lístků na divadelní představení Světáci.

DS J.K.TYL KARDAŠOVA ŘEČICE UVÁDÍ KOMEDII

SVĚTÁCI

KD KARDAŠOVA ŘEČICE
SOBOTA 19.10.2024 19:00
VSTUPNÉ - 150 Kč

HRAJÍ - PAVEL PECH, MICHAL DVOŘÁK, MILAN KARAS, ROBERT BUDÍK, ELIŠKA VÍTOVÁ, JANA CHVOJKOVÁ, JANA MAREŠOVÁ, BARBORA VOLFOVÁ, MIROSLAVA FILIPOVÁ, ELENA ZAVADILOVÁ, KAROLÍNA FILIPOVÁ, BARBORA BUDÍKOVÁ, TOMÁŠ KARAS, VÁCLAV BROUČEK, PETR NEKUT, JAN POMIJE, PETR ZAVADIL, TOMÁŠ CEJPEK, MICHAELA ŠIDLOVÁ

SCÉNÁŘ - VRATISLAV BLAŽEK A ZDENĚK PODSKALSKÝ
REŽIE - RADKA VOLFOVÁ
HUDEBNÍ ARANŽMÁ - JAN DVOŘÁK
ZVUK A SVĚTLA - ONDŘEJ VOLF
INSPICE - ANDREA REJHONSOVÁ
HUDEBNÍ DOPROVOD - ELENA ZAVADILOVÁ
NÁPOVĚDY - JANA KARASOVÁ, MARIE ŠAŠKOVÁ
KULISY - MILAN KARAS, MILUŠKA POMIJOVÁ
PŘESTAVBY - KAREL STANĚK, VÍTEK A TOMÁŠ CEJPKOVI
MASKY - TEREZA KARASOVÁ, HANA STAŇKOVÁ, MARTINA VAŇASOVÁ

VELKÉ DÍKY PATŘÍ - MĚSTO KARDAŠOVA ŘEČICE, MIROSLAV TUREK, BUKOVSKÁ VODA, ČEVAK, MILUŠKA HOLAKOVSKÁ, JIŘÍ HEJDA, JAN CHVOJKA, PAVLA TOMŠŮ, JITKA TURKOVÁ ... A HLAVNĚ DĚKUJEME NAŠIM RODINÁM A TĚM, KTERI VYMYSLELI PROSECCO!

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK NA [WWW.DIVADLORECICE.REENIO.CZ](https://www.divadlorecice.reenio.cz) NEBO NA PODATELNĚ MÚ KARDAŠOVA ŘEČICE

32.ročník Memoriálu Ivany Tůmové

Autor: ZKO K. Řečice

Tak jako v minulých letech, dostala naše Základní Kynologická Organizace možnost pořádat první sobotu v září Krajský přebor v kynologickém sportu podle mezinárodního zkušebního řádu IGP3. V letošním ročníku jsme byli velice příjemně překvapeni velkým zájmem ze strany závodníků, protože už v červenci jsme měli naplněný maximální počet startujících, tj. patnáct, a další jsme museli i odmítnout. Snad se tak zúročuje naše dobrá práce z let minulých, a dokonce se objevily i názory, jestli by nestálo za to pozvat na závod třetího rozhodčího, a tím umožnit start většímu počtu závodníků.

První ze tří disciplín, kterou musí každý závodník absolvovat, je Stopa. Na každou stopu je potřeba přibližně 1 ha plochy, každá má 600 kroků. Stopy jsme měli letos položené na loukách u Višňové, nad rybníkem Kardaš. Psi měli tentokrát hodně těžké podmínky, protože od rána panovalo větrné počasí a tráva na loukách byla díky teplému konci léta suchá. Tuto disciplínu posuzoval rozhodčí Jan Lacina z Třeboně, který měl k dispozici tři kladeče stop.

Druhá část závodu – Poslušnost, se koná na fotbalovém hřišti a v ní by měl tým, tedy pes a jeho pán, provést radostně, pozorně, rychle, ale zároveň „strojově přesně“ sérii deseti daných cviků. Poslušnost se skládá z prvků chůze, třech druhů aportu, čtyř druhů odložení a vysílání psa. Rozhodčí také posuzuje např. chování psa při střelbě. Stačí, aby se pes při cvičení podíval jiným směrem nebo jeho pán udělal špatný počet kroků, a hned přijdete o body. I při poslušnosti rozhodčímu asistuje několik pomocníků ve skupince, střelec a vedoucí poslušnosti.

Poslední a nejtatraktivnější disciplína je Obrana, která se také odehrává na hřišti a ve které má na první pohled hlavní úlohu pes. Ale ani pro psovoda není určité jednoduché udržet vášně psa na uzdě, když se po něm zároveň požaduje rychlý, tvrdý a pevný zákus a boj, při kterém aktivně zastaví figuranta. I zde rozhodčí penalizuje každou nepřesnost. Obrana začíná improvizovaným průzkumem terénu - revírem, kde pes na konci odhalí štěkáním figuranta, a pak následuje série kousání v kombinaci s poslušností. Vrcholem obrany je tzv. kontrolák, při kterém je zadržen figurant na celou délku hřiště a na tuto vzdálenost je také prověřována poslušnost psa při pouštění na povel. Obrana končí předáním figuranta rozhodčímu. Obě disciplíny na hřišti posuzoval Jaromír Hlaváč z Českých Budějovic a soupeřem psů při obranách byli svazoví figuranti pánové Josef Neužil a Jan Sedlák.

Na závěr se samozřejmě muselo vše sepsat a zaevidovat, a poté už mohlo dojít na předání cen všem závodníkům a korunovaci vítězů spolu s udělením titulu CACT. I letos si k nám do Řečice přijeli zazávodit psovodi nejen z jižních Čech, ale i z Prahy, středních Čech, Vysočiny a Moravy. Děkujeme sponzorům, kteří podpořili náš závod, FK Kardašova Řečice za poskytnutí stadionu a zajištění občerstvení, Pleviš Pleše za poskytnutí prostor na stopy, Mysliveckému spolku Višňová a také celému týmu organizátorů závodu pod vedením Jana Chvojky.

Na druhém místě se umístili Václav Plášil a Oskar Denbrix, na prvním místě Iveta Pejšová a Aurra Orrylordblack a na třetím místě Renata Tvrdonová a Alf Adonis Fantasaurus. (archiv ZKO)

Zprávy ze Sportovního klubu

Autor: Jana Sobotková

Pozdní jaro a léto bylo pro Sportovní klub KŘ ve znamení běžeckých akcí. Kromě květnového běžeckého a chodeckého závodu Okolo Babek, jsme již tradičně v červnu spolupřáteli Olympijský běh. Tento závod se běží na různých místech ČR a je určen úplně všem běžcům. Heslem tohoto závodu je 'Různí běžci, různá místa, olympijská myšlenka'. Účastí na olympijském běhu každý běžec pomáhá i České olympijské nadaci, jelikož část startovního jde na podporu sportování dětí, kterým v tom brání nedostatek finančních prostředků. První ročník Olympijského běhu startoval v Praze v roce 1987 legendární Emil Zátopek. V průběhu let se k Praze přidávala další města. Současně probíhá již 90 závodů po celém Česku. Všechny startují v jeden den, přesně v jeden čas – v 18 hodin – s živým startem na vlnách Radiožurnálu. Náš olympijský běh má start na zámku Červená Lhota a doprovází ho i kastelán zámku symbolickým výstřelem z historické zbraně. Trasa pak vede po modré turistické značce do Řečice na moštárnu, kde je cíl závodu a občerstvení pod taktovkou řečických dobrovolných hasičů.

Z dalších chystaných akcí nás teď 28. 9. 2024 čeká Řečický půlmaratón, který je letos zároveň Mistrovstvím půlmaratónu jihočeského kraje. Trasy 21 km, 10,5 km a chodecká 10,5 km.

V prosinci všechny zveme na povánoční předsilvestrovský běh Okolo Čechova lesíku. Termín bude ještě upřesněn.

Olympijský běh 2024 (ar. SK)

Stupně vítězů: F. Kaisler, M. Stach a O. Novotný, vpravo K. Uksová, R. Honsová a T. Langerová. (ar. SK)

Sezóna snů - 2023/2024

Autor: Pavel Kučera, trenér A týmu

Podzimní část sezóny byla z hlediska výsledků slabší, zbytečné prohry ve Stráži a Neplachově, remíza v Lomnici. Nenasvědčovalo nic k tomu, že Kardaška bude hrát o titul. Herně jsme naši kombinační hrou všechny soupeře jednoznačně přehrávali, akorát ta koncovka. Spáleno toho bylo tolik, raději beze jmen, že by Neva mohla vypnout teplovod na celou zimu a ještě by zbylo.

Zimní příprava tak začala již na začátku ledna, soustředění a zbytek celé přípravy se však velmi povedly, docházka a nasazení v trénincích byly na velmi dobré úrovni. Na začátek přípravy, budíček v přípravném zápase s Myslkovicemi, a poté už začala naše jízda, a jak již bylo zmíněno v nadpise – sezóna snů. Všechno se před jarní částí do sebe poskládalo, jako když skládáte Rubikovu kostku, sedlo si nastavení celé kabiny, rozestavení na hřišti, zaskakování na jednotlivých postech při absencích, proměňování šancí a jízda začala.

Jediná remíza s Bystřicí, kdy soupeř měl dostat minimálně bůra, a proměňování šancí připomnělo podzim. Byla ta jediná kaňka na našem jarním vysvědčení a díky tomu měla soutěž náboj až do posledního kola, kdy se nervozita na našich střeleckých kopačkách držela až do sedmdesáté minuty, a poté se odšpuntovala nevídaná postupová radost a oslava. Jedna remíza ve druhém kole, a poté jedenáct vítězství v řadě, dvanáct celkově na jaře, nás vyneslo do čela tabulky a zaslouženě poslalo do 1. A třídy.

Osa vlezkušných a výborně hrajících borců Kovář, Michal, Bílek, Madar a Šergl byla velmi dobře doplňována mladšími borci a na gólech se podílelo neuvěřitelných čtrnáct lidí z celé sestavy. Dvě představení čtyřgólových střelců Šergla a Roubíka, hattrick Madara a Petráska byly ty největší okamžiky na jarní části soutěže. Kombinační fotbal, který zdobil Kardašku po celou sezónu, na který žádný ze soupeřů nedokázal reagovat, bylo to, co na nás soupeři oceňovali a zaslouženě nám vyneslo postup o třídu výš.

Nakonec výčet všech našich střelců sezóny snů a jednoho z největších zápisů do historie nejen té fotbalové, ale celé Kardašovy Řečice: Jiří Tajml 16 gólů, Ondra Madar 13, Venca Roubík 13, Filip Petrásek 9, Zdeněk Šergl 8, Karel Valek 6, Jiří Kovář 4, Miroslav Michal 4, Jan Klokner 3, Fanda Slavík 3, Jakub Jirsa 3, Tadeáš Bačák 3, Michal Kupka 1, Ondra Musil 1.

Oslavy po postupovém zápase. (ar. FK)

A třída sk. B – 6. liga 2024/2025

17.08.2024. sobota			2. kolo				
FK Kardašova...		11:0		TJ Loko ČB			
24.08.2024. sobota			3. kolo				
SK Lišov		1:0		FK Kardašova...			
31.08.2024. sobota			4. kolo				
FK Kardašova...		1:3		SK Planá			
07.09.2024. sobota			5. kolo				
TJ Mladá Vožice		4:4		FK Kardašova...			
14.09.2024. sobota			6. kolo				
FK Kardašova...		13:30		1. FC Jistebnice			
22.09.2024. neděle			7. kolo				
TJ Nová Včelnice		16:30		FK Kardašova...			
28.09.2024. sobota			8. kolo				
SK SLAVIA ČB		10:30		FK Kardašova...			
05.10.2024. sobota			9. kolo				
FK Kardašova...		10:30		TJ Bernartice			
13.10.2024. neděle			10. kolo				
FC Chýnov		16:00		FK Kardašova...			
19.10.2024. sobota			11. kolo				
FK Kardašova...		10:30		TJ Veselí nad Lužnicí			
26.10.2024. sobota			12. kolo				
TJ Sokol Sepekov		10:30		FK Kardašova...			
02.11.2024. sobota			13. kolo				
FK Kardašova...		10:30		FK Dačice			
09.11.2024. sobota			1. kolo				
FK METEOR Tábor		10:30		FK Kardašova...			
#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	 FK METEOR Tábor	4	4	0	0	11:1	12
2	 TJ Mladá Vožice	4	2	1	1	11:6	7
3	 FC Chýnov	4	2	1	1	11:6	7
4	 FK Dačice	4	2	1	1	8:4	7
5	 SK Planá	3	2	1	0	6:2	7
6	 SK SLAVIA ČB	4	2	0	2	6:7	6
7	 TJ Loko ČB	4	2	0	2	4:20	6
8	 TJ Sokol Sepekov	4	1	2	1	3:3	5
9	 SK Lišov	4	1	2	1	5:6	5
10	 FK Kardašova Řeči...	4	1	1	2	16:8	4
11	1. FC Jistebnice	4	1	1	2	7:7	4
12	TJ Nová Včelnice	3	1	0	2	2:7	3
13	TJ Bernartice	4	0	1	3	3:7	1
14	TJ Veselí nad Lužn...	4	0	1	3	3:12	

Mládež

Finálový turnaj o pohár OFS

Autor: Miroslav Michal, trenér

V sobotu 15. června jsme vyrazili do Kunžaku na finálový turnaj o pohár OFS a to v sestavě: Štěpán Vodrážka, Adam Kodým, Jakub Janoušek, Fanda Markes, Sebík Michal, Běda Kodým a Nikča Sobotková. Celkově jsme obsadili krásné 6. místo z 23 týmů.

Turnaj o pohár OFS. (ar. FK)

Výsledky zápasů ve skupině:

K. Řečice - Jarošov 4:3 (3x Janoušek, Markes), **K. Řečice - Slavonice 6:1** (6x Janoušek), **K. Řečice - Lásenice 10:2** (5x Janoušek, 2x Kodým A., Markes, Michal, Kodým B.)

Výsledky dvou zápasů proti vítězům skupin: **J. Hradec - K. Řečice 4:3** (2x Janoušek, Markes), **K. Řečice - Třebětice 2:8** (2x Janoušek). Zápas o celkové 5. místo: **K. Řečice - Suchdol 2:4** (2x Janoušek)

HOLKY A KLUCI, POJĎTE HRÁT FOTBAL!

**TJ Kardašova Řečice pořádá OD ZÁŘÍ
KAŽDÉ PONDĚLÍ A ČTVRTEK OD
16:30 NÁBOR DĚTÍ DO FOTBALOVÉ
PŘÍPRAVKY**

Zváni jsou holky i kluci ročníku :
2018, 2019, 2020

Pro rodiče :**VEZMĚTE DĚTEM VYBAVENÍ-
kopačky(tenisky), sportovní oblečení, pití a
hlavně veselou náladu a chuť sportovat**

Kontakt na trenéry :
Libor Ševčík 720959240 Kamil Čech 775771189

Rozpis zápasů

B týmu

OS muži sk. B – 9. liga
2024/2025

18.08.2024, neděle				2. kolo			
K. Řečice 1922 B		6:3		St. Hobzí			
24.08.2024, sobota				3. kolo			
K. Řečice 1922 B		1:0		Strmilov B			
01.09.2024, neděle				4. kolo			
FC Peč		2:5		K. Řečice 1922 B			
08.09.2024, neděle				5. kolo			
K. Řečice 1922 B		8:1		Cizkrajov			
14.09.2024, sobota				6. kolo			
Č Rudolec		16:30		K. Řečice 1922 B			
29.09.2024, neděle				8. kolo			
K. Řečice 1922 B		15:00		AC BUK B			
06.10.2024, neděle				9. kolo			
Slavonice B		13:00		K. Řečice 1922 B			
12.10.2024, sobota				10. kolo			
K. Řečice 1922 B		15:30		Dešná			
19.10.2024, sobota				11. kolo			
St. Město		15:30		K. Řečice 1922 B			
26.10.2024, sobota				1. kolo			
K. Řečice 1922 B		14:30		Dešná			
#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	 K. Řečice 1922 B	4	4	0	0	20:6	12
2	 Slavonice B	4	3	1	0	14:5	10
3	 Dešná	4	3	1	0	10:6	10
4	 AC BUK B	4	3	0	1	12:5	9
5	 Dešná	3	2	0	1	6:4	6
6	 Č Rudolec	3	2	0	1	8:7	6
7	 Strmilov B	4	1	0	3	6:11	3
8	 FC Peč	4	0	1	3	8:15	1
9	 Cizkrajov	3	0	1	2	3:13	1
10	 St. Město	3	0	0	3	2:7	0
11	 St. Hobzí	4	0	0	4	5:15	0

9. ročník fotbalového turnaje přípravků o pohár starosty města Kamenice n. Lipou

Autor: Miroslav Michal, trenér

Sestava: Jakub Janoušek, Albert Kodym, Adam Laštovka, Dominik Mach, Filip Mach, František Markes, Sebastian Michal, Jan Ouška, Štěpán Vodrážka.

Jako ukončení sezóny jsme absolvovali výborně zorganizovaný turnaj na přírodním hřišti v Kamenici nad Lipou. Turnaje se zúčastnilo 9 týmů a byl určený pro ročník 2015 a mladší. Turnaj se hrál jednokolově každý s každým, 4+1, 1x18min. Kardaška přijela s čtyřmi 2015, s čtyřmi 2016 a s jednou 2017. Celý den pražilo sluníčko jako o život, ale na výkonu dětí to nebylo vůbec znát, ba naopak.

Děti odehrály celkem 8 zápasů, v nichž 6x zaslouženě vyhrály a 2x remízovaly. Na kvalitně obsazený turnaj jsme poskládali kvalitní tým. Kluci hráli na hranici svých možností a šli si za vítězstvím. Poslední zápas jsme remízovali 1:1 s FK Meteor Tábor, který nutno říct si vytvořil více gólových příležitostí a byl lepším týmem. Ale i tak stačilo vstřelit o gól navíc a výhra by nás vystřelila na vítěze turnaje. Nakonec turnaj vyhrála FK Jihlava, která přijela s taktéž výbornými hráči a prvenství si určitě zasloužila.

Onemocněli nám Adam Kodym a Kuba Vodička. Posílili jsme tedy o sourozence z přátelského klubu z Deštné, Dominika a Filipa Macha. A o Honzíka Oušku, který má v Řečici kořeny a občas si s námi chodí zatrénovat. Všichni tři borci nám velice pomohli k 2. místu a chtěl bych jim poděkovat.

TJ Slavoj Třešť - FK K. Řečice 2:5
(2x Janoušek, Mach D., Laštovka, Mach F.)

FK K. Řečice - FC Slavoj Žirovnice 4:0
(2x Ouška, Janoušek, Laštovka)

Turnaj v Kamenici n Lipou. (ar. FK)

FK Jihlava - FK K. Řečice 4:4
(3x Janoušek, Mach D.)

FK K. Řečice - TJ Slovan Kamenice n. L 5:2
(2x Markes, Janoušek, Mach D., Mach F.)

FK K. Řečice - FC Chýnov 13:0
(4x Janoušek, 2x Laštovka, 2x Michal, 2x Mach D.,
2x Mach F., Ouška)

FK Meteor Tábor - FK K. Řečice 1:1
(Mach D.)

TJ Spartak Kaplice - FK K. Řečice 2:3
(3x Laštovka)

Po skončení turnaje si každé družstvo vybralo jednoho zástupce, který bude kopat penalty. U nás probíhala tajná volba, každý hráč napsal na papírek jedno jméno a hráč s největším počtem nominací vyhraje. Vyhrál to Dominik Mach a kluky nezklamal. Jako jediný proměnil všechny 4 penalty a po právu se stal králem penalt. Další třešničkou na dortu byl nejlepší střelec turnaje Kuba Janoušek, který zatížil síť našich soupeřů celkem dvanácti zářezů. Sešla se výborná parta kluků, která ukazuje nejenom na hřišti výborné výkony, ale i navazuje nová přátelství a to je na sportu super.

Turnaj v Kamenici n Lipou. (ar. FK)

Děti z přípravy na Bohemians Praha

Autor: Andrea Skipalová

Dne 24. srpna 2024 se na stadionu Bohemians 1905 odehrálo napínavé prvoligové utkání mezi domácími Bohemians a Jabloncem nad Nisou, které skončilo vítězstvím Jablonce v poměru 2:1. Avšak hlavním bodem mého reportu není pouze výsledek tohoto zápasu, ale především fantastické zážitky dětí z mladší a starší přípravy z FK K. Řečice. Dovolte mi, alespoň pár řádky, nastínit vám atmosféru a dění na stadionu. Tento den byl pro děti z mladší a starší přípravy výjimečný nejen kvůli pozorování prvoligových hvězd, ale především díky jejich vlastnímu fotbalovému vystoupení na velkém fotbalovém stadionu.

Děti měly jedinečnou příležitost vyvádět prvoligové hráče na stadion a podílet se tak na atmosféře zápasu, která byla těžko popsatelná. Kromě tohoto zážitku si děti zahrály také vlastní utkání proti přípravce Bohemians během poločasové přestávky. Tento zápas byl skvělou příležitostí pro malé fotbalisty ukázat své dovednosti. Ačkoliv se nejednalo o oficiální utkání, i tak děti předvedly své schopnosti na hřišti.

Za tým Kardašovy Řečice se do střelecké listiny zapsali Matyáš Hanzlík a Jakub Svobodník, kteří svými brankami přispěli k radosti a euforii všech přítomných, a i když to na výhru nestačilo, atmosféra byla nadmíru pozitivní a plná smíchu a nadšení. Konečný výsledek utkání dětí byl 3:2.

Organizace zápasu proběhla v úspěšném duchu, kdy byly všechny detaily naplánovány. Děti na zápas obdržely kompletní klubové oblečení, které jim dodalo pocit sounáležitosti a týmového ducha. Po odehraném zápase si navíc každý z mladých sportovců odnesl drobné upomínkové předměty, které jim budou připomínat tuto výjimečnou akci a povzbudí je v jejich dalším sportovním snažení.

Na závěr bych ráda poděkovala trenérům Koďovi a Bavorovi ml. za skvělou organizaci této akce, za příležitosti, které poskytli našim dětem a za nezapomenutelné zážitky, které si děti jistě budou dlouho pamatovat. Úsměvy a nadšení dětí byly jasně patrné a toto setkání s prvoligovými hráči jistě posílilo jejich lásku k fotbalu. Tato zkušenost pro ně byla nejen sportovním dobrodružstvím, ale také cennou lekcí týmové spolupráce a radosti ze hry. Děkuje!

Zúčastnit se utkání prvoligových fotbalistů v pražském Ďolíčku umožnil řečickým nadějím Tomáš Hazuka, trenér přípravy Bohemians Praha. (ar. FK)

Před nástupem na zápas. (ar. FK)

Poločasové utkání. (ar. FK)

Ohlédnutí za akcemi odbočky

Autor: Marie Městecká

Naše odbočka se zúčastnila dne 22. června již 22. ročníku Celostátního setkání odboček Slavie v Praze. U té příležitosti jsme si připomněli 60 let od založení Odboru přátel a dne 7. září jsme byli pozváni na Galavečer, který se konal ve Slovanském domě v Praze, a kde nás zastupoval pan Jaroslav Tomša s Jakubem Reitingerm.

Odbočka pořádala v sobotu 27. července výjezd na zápas SK Slavia Praha - SK Dynamo České Budějovice.

V sobotu 7. září jsme pořádali 2. ročník Řečického Gulášfestu, kde se sešlo celkem osm týmů se svými guláši. Na 8. místě se umístil s houbovým gulášem a 53 body pan Zdeněk Třešňák, na 7. místě se umístil s fazolovým gulášem a 61 body pan Radek Lepič, na 6. místě se umístila s pivním gulášem s klobásou a 74 body paní Boženka Lepičová, na 5. místě se umístila se zabijačkovým gulášem a 78 body paní Kateřina Šafářová, na 4. místě se umístil se zvěřinovým gulášem a 87 body pan Radek Městecký, na 3. místě se umístil s hovězím gulášem a 92 body pan Milan Karas, na 2. místě se umístili s kovojským gulášem a se 105 body manželé Dvořákoví a na 1. místě se umístil s hospodským gulášem a se 141 body pan Petr Salák. Děkujeme Bukovské vodě za sponzorský dar, za podporu města Kardašova Řečice, SDH K. Řečice za zapůjčení stanu a členům odbočky za pomoc při přípravě a úklidu moštárny.

Gulášfest 2024. (K. Šafářová)

Celostátní setkání odboček fanoušků Slavie Praha. (K. Šafářová)

Rozhovor s předsedou fotbalového klubu Václavem Virtem

Autor: Aneta Chvojková

Sezóna 2023/2024 byla pro řečický fotbal historicky úspěšná – po dlouhých letech si A tým vybojoval po skvělé jízdě v jarní části sezóny postup do vyšší, krajské soutěže. Nejen o tom, ale i o fungování klubu nebo o mládeži jsme si povídali s velkým fotbalovým srdcařem, Václavem Virtem.

Jak ses dostal do řečického fotbalu a k funkci předsedy klubu?

Dostal jsem se k tomu tak, že v roce 2010 jsme se přestěhovali do Kardašovy Řečice, a v tu dobu jsem měl malého syna, který hrál fotbal. Po dvou letech, co tady hrál, jsem začal trénovat jeho žákovský tým a v roce 2017 za mnou přišli kluci z A týmu a požádali mě, jestli bych nešel dělat předsedu klubu, protože v tu dobu panovala nespokojenost s bývalým předsedou a oni chtěli změnu. Tenkrát jsem se ptal, proč já, protože jsem nepocházel ze Řečice, přistěhoval jsem se, neznal jsem místní lidi. Oni říkali, že je to jedno, že mi věří, a tak jsem na to po poradě v rodinném kruhu kývnul a od roku 2017 jsem předsedou klubu.

Měl jsi už předtím nějaké zkušenosti z fotbalového prostředí?

Od osmi let jsem hrával fotbal. V podstatě jsem na fotbale strávil celý život a myslím si, že na fotbale i „skončím“. Je to taková rodinná tradice, hrával i můj táta a děda, hrají oba moji synové, i manželka je z fotbalové rodiny.

Václav Virt s Horstem Sieglem. (archiv FK)

Za jaké týmy jsi hrával?

Od žáků do dorostu jsem hrál na Mělníku, poté jsem hrál v různých týmech v okolí Mělníka, okresní soutěž, A třídu, B třídu, vyzkoušel jsem několik soutěží.

Předsedou klubu jsi tedy už přes 7 let. Co všechno ta práce obnáší a jak je časově náročná?

Defacto všechno. Kromě sekání hřiště a údržby, což má na starosti Míra Bílek, který je nejlepší člověk, jakého jsem mohl získat. Když jsem po nějaké době zjistil, co všechno ta funkce obnáší, říkal jsem klukům, že kdybych věděl, co mě čeká, asi bych do toho nešel. Ale z toho rozjetého vlaku už se nedá vystoupit, jak se říká.

Časově je to velmi náročné, nejen že dělám předsedu klubu, což obnáší například zajištění chodu klubu a financí nebo zajištění pořadatelů na zápasy. S tím nám chodí pomáhat chlapi ze „starých pánů“, Pepa Pozníček a Jiří Radosta, hodně pomáhá i Jirka Jech, chtěl bych jim tímto

poděkovat. Do toho ještě trénuji žáky, kde mám mladšího syna. Já jsem tady na hřišti skoro každý den, samozřejmě bych byl radši víc doma, ale baví mě to, a proto to dělám.

Ted' jsme si od ledna na sebe vzali i klubovou restauraci na hřišti, protože nebyl žádný zájemce o pronájem. S tím bylo hodně zařizování, ale rozeběhlo se to. Chceme mít otevřeno jen během zápasů a tréninků a na zajištění servisu při soustředění.

Provoz fotbalového klubu není jednoduchý, jak pro řečický fotbal sháníš peníze?

Nezdá se to, ale provoz klubu spolkně hodně peněz. Dostáváme dotaci od města Kardašova Řečice a k tomu žádáme každý rok o dotaci na mládež od Národní sportovní agentury. Fotbalový svaz (FAČR) nedává nic, ten za nás platí akorát rozhodčí a my každý rok posíláme svazu členské příspěvky, to dělá třeba i 30 000,- za všechny členy.

Dalším zdrojem financí jsou oddílové příspěvky, které vybíráme od našich členů. Je to 1500 Kč, členové staré gardy 1000 Kč. Výše příspěvků je pro nás každý rok otázka, a i lidé z okolního fotbalového prostředí říkají, že jsme blázni, že je máme hodně nízké a pro okolí jsme rarita. Dokud to budeme schopni utáhnout, tak je nechceme zvyšovat, ale je možné, že už se tomu asi brzy nevyhneme a nějaké zvýšení bude nutné.

A pak jsou tu sponzoři, důležitá složka rozpočtu a za každého sponzora jsme moc rádi. Na hřišti máme reklamní bannery našich hlavních sponzorů, teď ještě jednáme o dalším. Někteří nám dají dar a ani nechtějí být zveřejnění. Peníze si také vyděláme pronájmem prostoru na soustředění jiných týmů.

Co z provozu klubu je nejnáročnější na financování?

Město nám dává 300 000,- korun, každý si myslí, že dostáváme hodně peněz, ale nikdo už si nepředstaví, kolik stojí provoz a údržba zázemí nebo hřiště. Například zadní, tréninkové hřiště je přístupné pro všechny

a my ho musíme udržovat v provozuschopném stavu. Hodně peněz vezme například jen hnojivo nebo benzín do sekačky, energie jsou velmi drahé. Ale daří se nám vycházet dobře.

Kolik má řečický fotbal členů a jaká družstva hájí jeho barvy?

Aktuálně máme přes 100 členů, aktivních, tedy těch, co jsou členové FAČR a hrají, nebo trénují. Nejde nakonec vůbec o výsledky, samozřejmě, že každý, kdo jde na hřiště, chce vždy vyhrát. Ale jsem rád za to, že mládež tady máme v hojném počtu.

Máme A tým a B tým mužů, dorost a čtyři mládežnické týmy – starší žáky, starší a mladší přípravku a mini žáky. První sezóna pro žáky bude náročná, protože jsou hodně mladí. Ale mám velkou radost z toho, že máme družstvo složené z vlastních dětí, z odchovanců. V naší skupině je totiž několik týmů, které si musely udělat společenství, s někým se spojit, protože měly dětí málo.

S počtem dětí, které u vás hrají fotbal, jsi spokojený?

Jak se říká, děti není nikdy dost. Problém je, že do nejmladších kategorií přijde hodně dětí, ale víme, že se to vždy časem vyselektuje. Po malých dětech nechceme první půl rok ani žádné příspěvky. Prvně počkáme, jestli u toho vydrží, jestli je to vůbec bude bavit. Není to ani tolik o těch dětech, jako o rodičích. Děti kolikrát chtějí, ale jde o to, aby si rodiče našli čas a ve sportu je podporovali, dvakrát týdně je dovezli na trénink, počkali na ně nebo si je pak vyzvedli. Když rodiče nemají zájem, aby děti sportovaly, nebo je v tom nepodporují, je to složité.

V kolika letech je podle tebe ideální začít s fotbalem?

Myslím si, že tak od těch 5 let. Děti si začnou zvykat na kolektiv, na určitou pravidelnost, že se chodí 2x týdně na trénink, že mají nějakou povinnost. Přijdou na trénink, pobaví se, jsou mezi dětmi. Občas se nám stane, že děti začnou příliš brzy, skončí a vrátí se třeba až za 4 roky. Když se to pak srovná s dětmi, které zůstaly, tak je tam

Důležité tváře řečického fotbalu: bývalý trenér P. Jánošík, K. Janeček st., M. Bílek a jeho žena L. Bílková, J. Radosta, J. Pozníček a Václav Vrt. (archiv FK)

velký rozdíl, jsou na tom hůř pohybově.

Ty nejmenší děti samozřejmě nejdou hned kopat na bránu, ale děláme s nimi například atletické věci, pohybová cvičení, hlavně aby je to bavilo. Nejsou ještě v tom věku, aby vydržely dávat třeba hodinu a půl pozor. Ale to už je pak na práci trenérů, aby si s dětmi poradili a zabavili je. Ale trenéři se velmi těžce shánějí.

Proč je těžké sehnat trenéry pro mládež?

Lidí, kteří by se ve fotbale chtěli angažovat, něco pro něj dělat, je málo. Někteří místní chlapi, kteří celý život hráli fotbal, už se po kariéře nechťeli zapojit do jeho fungování jako trenéři mládeže nebo v roli funkcionářů. A to je na tom nejsmutnější. Pravidelně, hlavně s organizací zápasů, nám chodí pomáhat převážně chlapi, co už jsou v důchodu.

V jakém věku už dokážete poznat, že je hráč rozdílový a talentovaný?

Klidně už v 8 letech. Měli jsme tam kluky, kteří byli hrozně šikovní a už jezdili na tréninky do Tábora nebo tam pak i přestoupili ze starších kategorií. Můj starší syn je tam ve starším dorostu, dále jsou v Táboře v mládežnických týmech Matěj Pražák, Martin Gorský nebo Adam Laštovka. Naším klubem také prošla například Karolína Vaňková, talentovaná fotbalistka, která momentálně hraje 2. ligu žen v dresu Českých Budějovic.

Některé děti, když začínají, tak jsou fyzicky větší a narostlejší než ostatní a daří se jim. Ale během dvou let je ty ostatní děti dorostou a oni najednou zjistí, že už nejsou nejlepší, nejsou

Brigáda na fotbalovém hřišti, zleva R. Madar, J. Jech, J. Kovář a V. Vrt. (archiv FK)

středem pozornosti a přestanou chodit na fotbal. Místo aby se kously a chtěly se zlepšovat, tak skončí. Takových tu bohužel bylo také hodně.

Je možné v Řečici vychovat talentovaného fotbalistu pro velký fotbal?

Určitě to možné je, ale řeknu to jednoduše – talent není vše, protože jen talentem se nikdy nikdo na vrchol nedostal. Je to o velké dřině a odříkání. Můj syn hraje 2. ligu dorostu a je to mazec. Pětkrát týdně trénují, o víkendů mají zápasy a defacto nemá prázdniny, je pořád na fotbale. A pak se stane nějaké zranění, nebo si kluci najdou děvče a přestanou s fotbalem, najdou si jiné zájmy. Je tam hodně aspektů, včetně podpory rodiny a kdo ji nemá a v pubertě se začne rozhodovat, jestli má nebo nemá jít na trénink, tam je pak důležitá role rodičů, aby dítě udrželi na správné cestě a pomohli mu překlenout těžší období.

Po příchodu do Řečice jsi začal trénovat mládež a někteří

z těchto kluků už dnes nastupují za A tým. Jak vnímáš tuto vaši společnou cestu?

Než jsem se stal předsedou, tak jsem trénoval ročníky 2006/7/8. Měl jsem je od malička a po mně je převzal Jirka Kovář, protože už jsem to časově nestíhal. Tihle kluci u fotbalu téměř všichni vydrželi, minimum jich skončilo. Po dvaceti letech se jejich dorostenecký tým dostal do A třídy dorostu, teď už někteří chodí trénovat s áčkem nebo s béčkem a začínají postupně nastupovat i v základní sestavě A týmu, kde rozhodně nejsou do počtu. A tímto směrem chceme jít. Třeba dnes (sobota 31.8., proti SK Planá) hráli v základní sestavě áčka dva dorostenci. A jestliže někdo odehraje v 15 a 17 letech tak dobře zápas, tak by to měla být motivace a zamyšlení i pro ty starší kluky.

Dorostenecký tým předloni postoupil do vyšší soutěže, kde odehrál jednu sezónu. Co tato sezóna dala klukům za zkušenosti?

Každý zápas v krajské soutěži jim dal hodně. Když hráli okresní ligu, tak vyhrávali třeba 5:0 nebo 7:0, to jim logicky fotbalového zlepšení moc nedá. V A třídě dorostu byli soupeři, se kterými jsme prohráli třeba i o tři góly, pak jsme naopak takovým rozdílem vyhráli my. Záleželo na tom, jak se nám dařilo proměňovat šance. Kluci neodehráli vůbec špatné zápasy. Pozitivem bylo, že se stmelila parta, jezdilo se mikrobusem společně na zápasy, kluci byli spokojeni a užívali si to.

Pak přišlo velké zklamání, tím, že jsme doma v posledním zápase prohráli 2:1, gólem z penalty 7 minut před koncem a dostali jsme se na sestupové pozice. Bylo to smutné a na některých klukách se to i podepsalo, když teď měli přípravu na novou sezónu v okresní, nižší soutěži, kde se budou hrát jen tři zápasy za podzim a jeden turnaj. Vidí, že si to zvládnou odehrát, i když nebudou chodit pořádně trénovat. Ale celkově to klukům hrozně dalo a teď už jich šest začalo chodit pravidelně trénovat

s A týmem a posouvají se, každý zápas, každý trénink se zlepšují.

Je i tohle jeden z tvých největších úspěchů jako trenéra a předsedy klubu, že se tady po letech podařilo vychovat a udržet pohromadě generaci mladých fotbalistů, kteří spolu od mládeže došli až k branám dospělého fotbalu?

Není to samozřejmě jen můj úspěch, ale je to skvělé. Že se jejich tým udržel po celé ty roky a hlavně, že budou pokračovat, protože někteří nejstarší kluci z A týmu začínají pomalu končit a je potřeba kádr postupně začít doplňovat a tito kluci, ve věku 17-18 let, tady jednou mohou A tým držet. A je jedno, jestli se bude hrát A třída nebo B třída nebo cokoliv jiného. Ale budou to místní kluci, odchovanci, kteří to budou mít rádi.

Jak funguje B tým, tedy rezerva hlavního mužského týmu?

B tým neměla Řečice hodně let a loni na první sezónu v nejnižší soutěži jsme to nějak poskládali, aby se vůbec mohlo hrát, a nakonec béčko skončilo ve

středu tabulky. Postupně se to začalo nabalovat a teď už je to v takové fázi, že na první zápas béčka v nové sezóně se na dva kluky ani nedostalo s dresy, protože v zápise může být 11 hráčů + 7 na lavičce a my jich měli 20.

Loni jsem si myslel, že dorost se ještě pro tuto sezónu udrží v A třídě a pak, protože už by to věkově nebo počtem hráčů nešlo, by teprve ti kluci přešli do B týmu. Ale bohužel tím, že se sestoupilo, a naopak A tým postoupil, tak se změnila plány a ti nejšíkovnější dorostenci šli rovnou do A týmu a ti ostatní, pokud mají zájem, tak mohou trénovat s B týmem. Domluvili jsme se s Jirkou Kovářem, že se stane trenérem béčka, což je skvělá zpráva, protože celý loňský rok jsme neměli trenéra. Někdy jsem trénoval já, venku na zápasech byli bez trenéra, řídili si to na hřišti starší kluci. I když je to nejnižší soutěž, pořád tam někdo musí na lavičce stát a rozhodovat.

Jaká je tvoje hlavní vize pro B tým a přemýšlíš i o možnosti postupu do vyšší soutěže?

Mojí vizí je, že B tým především zajistí vytíženost pro kluky, co nedostanou tolik prostoru v áčku, a bude rozvíjet naše dorostence. Letos je B tým mnohem silnější než loni a postoupit by asi bylo možné, ale máme za sebou teprve dvě kola. Potenciál tam je, máme mix zkušených a mladých kluků, když budou chodit pravidelně trénovat a sehraji se, nic není nemožné.

Ale adeptů na postup je v té soutěži hodně, do okresního přeboru postupuje jeden tým z jedenácti mužstev. Samozřejmě

Mistři 1.B třídy 2023/2024 (ar. FK)

by bylo lepší hrát vyšší soutěž, mladým klukům to dá víc a nebude pak takový rozdíl mezi naším A týmem a B týmem. Důležité však je, že to kluky baví a vytvořili si dobrou partu.

Přesuneme se k A týmu, který po 20 letech vybojoval postup do A třídy. Jaké střípky vedly k postupu a jak jsi viděl průběh té mistrovské sezóny?

Jedním ze střípků celého postupu bylo i to, že jsme ještě na rok udrželi dva velmi zkušené hráče – Jirku Kováře a Míru Michalů, který nám přišel pomoci po letech, kdy hrál v Rakousku nebo v Jindřichově Hradci.

Po podzimní části soutěže jsme byli asi třetí nebo čtvrtí a nebylo to tak, že bychom si řekli, že musíme postoupit. Do jara jsme šli zápas od zápasu, začali jsme vítězstvím a došlo to do takového stavu, že jsme na jaře neprohráli ani jeden zápas, měli jsme jednu remízu, zrovna s tím soupeřem, který nás naháněl v boji o první místo.

Asi v 8. kole, po výhře nad Neplachovem 5:1, jsme se dostali na první pozici a věděli jsme, že už to máme ve vlastních rukách – když všechno vyhrájeme, budeme první. Šli jsme do toho naplno a dopadlo to. Ten poslední zápas byl hrozně nervózní, protože šlo o všechno, ale dokázali jsme to uhrát, propukly oslavy a po 20 letech jsme v A třídě. Říkal jsem klukům, ať si to užívají. Tátové některých to tady hrávali a teď si to mohou užívat i ti kluci a říct si „já jsem taky hrál A třídu“. Jestli to bude na rok nebo na víc let, to jsme v tu chvíli vůbec neřešili, řekli jsme, že když si to vykopeme, půjdeme do toho.

Václav Vrt a Miroslav Michal s pohárem za 1. místo. (archiv FK)

Zasloužili jsme si to a chceme si to vyzkoušet.

Byl to skrytý cíl už před sezónou, nebo jsi nad postupem začal přemýšlet až v jejím průběhu, když už bylo vidět, že ten tým na to má?

Já jsem říkal už před sezónou, interně mezi užším vedením, ať to jdeme zkusit, že B třídu hrajeme už hodně let, pořád jezdíme na stejná hřiště, známe ty hráče a je to okoukané. Říkal jsem si, že ten postup by mohl být takový impuls, změna. Ale tohle se nedá naplánovat, když něco naplánujete, pak se vám přestane dařit, mohlo by to jen ublížit.

Hrálo důležitou roli i posílení kádru, které přišlo v zimní přestávce? A jak vůbec funguje posilování na této úrovni, byl například po úspěšné sezóně zájem o některé hráče A týmu?

V zimě jsme doplnili kádr o dvě posily, rozšířil se a bylo to znát. Lavička byla silnější, a i když jsme vystřídali, tak se nepoznalo, že střídání proběhlo, kvalita

zůstala. A teď v létě jsme přivedli další tři hráče. Celkem jsme za těchto pět posil zaplatili 107 000 Kč, podle tabulkových cen, které nastavuje svaz. Dlouho jsme do týmu nikoho nekupovali, naposledy asi před pěti nebo šesti lety, ale po postupu do vyšší soutěže jsme to museli udělat. Přišel Honza Bursík, Tomáš Petrásek, Filip Petrásek, Jáchym Valeš a Filip Hudek. Jinak se snažíme primárně sázet na naše odchovance, protože kupování hráčů je drahé. Současný tým tvoří kluci, kteří hrávali jako mladí pod Pepou Bursíkem a parta okolo kluků jako je Míra Bílek nebo Ondra Madar.

Zájem po uplynulé sezóně o nikoho nebyl, ale loni, když jsme skončili na 3. místě, tak od nás chtěl Jindřichův Hradec koupit Jirku Tajmra, ale já jsem řekl, že je neprodejný. Nechtěl jsem oslabovat tým, a hlavně jsem se s Jirkou domluvil na pozici trenéra dorostu, což nezaplatí vůbec nic, protože máte trenéra na celou sezónu. Samozřejmě je asi otázka času,

že o někoho z našeho týmu začne být zájem a přijde na něj nabídka a bude těžké ho udržet, ale to je ve hvězdách.

Před loňskou sezónou proběhla změna na lavičce A týmu. Trenéra Miroslava Zemana nahradil Pavel Kučera. Proč k této změně došlo?

Já jsem pana Zemana přivedl v zimě na jarní část soutěže 2022/2023. Říkali jsme si, že je to dobrá volba do budoucna, trenér Zeman má áčkovou licenci a dostat ho do B třídy byl tak trochu zázrak. V tu dobu to byl vysněný trenér. Tréninky měl super připravené, je to velmi kvalitní trenér, ale nesedl si povahově s kabinou a ta za ním nestála. Po jednom zápase to vygradovalo a my jsme se museli rozhodnout, jaký krok uděláme. Prohrávali jsme zápasy se slabými soupeři, nebylo to ono a prostě to dál nešlo. Vyřešili jsme to tři kola před koncem, trenéra jsem odvolal a soutěž jsme dojeli improvizovaně, trénovali jsme buď já nebo Karel Janeček mladší. A najednou jsme ty poslední tři zápasy vyhráli,

kabina byla dobře nastavená a začalo se zase dařit. Trenérovi Zemanovi nic nezalívám, nemáme spolu žádný osobní problém. Teď trénuje v Hradci divizi a přeji mu úspěch.

S odchodem pana Zemana samozřejmě přišel problém, protože už před ním skončil z osobních důvodů Roman Kačur, který tu byl několik let a museli jsme znovu hledat trenéra. Pavla Kučeru jsem oslovil a když jsem se ho ptal už po třetí, tak mi řekl, „ty to myslíš vážně?“. Bylo to složitější jednání, protože on trénuje i dorost v Soběslavi, ale daří se nám to dobře kombinovat, vyhověli jsme si s časy tréninků a funguje to dobře. Na popud Pavla se povedlo přivést v zimě dvě posily, rozšířili jsme kádr, a nakonec jsme se radovali z postupu, což samozřejmě na začátku ani jeden z nás nečekal. A po postupu se trenér samozřejmě nevyhazuje.

Je A třída o hodně náročnější než B třída, kterou jste hráli v minulých letech? V čem vidíš největší rozdíly?

Třeba v dnešním zápase s Planou jsme viděli, že jsou v soutěži manšafy, které jsou obrovsky zkušené, mají zkušené hráče, které toho už v A třídě nebo i ve vyšších soutěžích odehráli hodně. Někteří mají dokonce exligové hráče, například Roman Lengiel v dresu SK Planá. Jsou starší a jejich zkušenosti jsou k nezaplacení. Když proti nim pak vyběhnou naši mladí kluci, kteří v té soutěži hrají teprve třetí zápas, tak je tam samozřejmě určitá nováčkovská daň, kterou jsme si vybrali zrovna i v tomto zápase.

Bude hodně záležet na tom, aby se nám vyhýbala zranění a aby kluci chodili v dostatečném počtu na zápasy. Ale máme široký kádr a může dostat šanci někdo jiný a ukázat se. Dříve byl problém, že vypadl jeden nebo dva hráči a hrozně těžko jsme to slepovali. Dnes se scházíme na páteční trénink i v 18 lidech, a to je paráda.

S postupem do vyšší soutěže se mění i nároky na její organizaci. Co se pro vás v tomto směru změnilo?

Například to, že musíme natáčet zápasy a do pondělí je poslat na svaz. Musíme mít více pořadateli, ale jinak se nic výrazně nezměnilo. Na zápasy jezdí tři rozhodčí, někdy přijede i delegát, ale ten jezdil už na B třídu. Z finančního hlediska to také není o tolik náročnější, jezdíme hodně na Budějicko, Tábořsko, nejdál to máme do Dačic nebo Sepekova. Ale například jako nováček musíme hrát zápasy tři a půl hodiny před úředním začátkem zápasů, zkoušeli jsme hrát dopoledne v 10:15, ale spíš chceme hrát ve

Oslavy s fanoušky po postupu do vyšší soutěže. (ar. FK)

13:30, aby mohlo přijít více lidí. I pro kluky je to nezvyk, dříve se hrálo od 17 hodin.

Po třech kolech máte na svém kontě 3 body za jednu výhru a dvě prohry. Jak bys zatím zhodnotil začátek sezóny?

První zápas, tam k tomu není moc co říct, soupeř přijel hodně oslabený a my jsme si s chutí oslabený a zastříleli. Druhý zápas byl naprosto vyrovnaný, akorát se nám nedařilo proměňovat šance. Herně si myslím, že to bylo dobré a celkově ta liga by mohla být dost vyrovnaná. Já se nebojím, že bychom na to neměli herně. Ale budou rozhodovat ty zkušenosti, když z minima někdo vytvoří maximum.

Zatím jsme na začátku, máme za sebou tři kola, získali jsme tři body, za ty jsme rádi. Určitě jsme v žádném zápase nepropadli, akorát v těch detailech, v proměňování šancí se musíme zlepšit. Musíme se z těch prohraných zápasů poučit a bojovat dál. Vyhrajeme, prohrajeme, budeme sbírat zkušenosti a budeme se prát o každý bod. Ale řekli jsme si jasně, že když jsme si to vykopali, postoupili jsme, a že to byl tuhý boj do posledních minut, tak ať si to kluci vyzkoušejí, ať to dopadne jakkoliv. Vím, že někdy se nedaří a fanouškům se to nemusí líbit, ale je to vyšší soutěž a už nebudeme pořád vyhrávat. Musíme se v hlavách naučit jinak pracovat. Nevadí mi, když prohrajeme, ale musíme ze zápasu odejít se ctí a nechat tam všechno. Aby diváci viděli, že to nebylo špatné, a i když jsme prohráli, tak jsme makali. Je to jen fotbal a jsou i horší věci...

Jaké jsou podle tebe silné stránky týmu a jakým fotbalem by se chtěla Řečice prezentovat?

Naše silná stránka je to, že jádro týmu je hodně dlouho pohromadě. Vždy, když jsme sháněli nějakou posilu, když nám někoho nabízeli, tak jsme zjišťovali, jaký má charakter. Vždy jsme přiváděli kluky, o kterých jsme věděli, že zapadnou do kabiny. Povahově je tým skvěle složený a taky se to ukázalo loni při postupu, jak ti kluci táhli a makali jeden za druhého a pak jsme si ty oslavy společně rádně užili. Ta povaha a parta, to je hrozně důležité. A její nejvýraznější tmelící prvek je kapitán Ondra Madar, to je srdce týmu. Jak je dobrá parta, tak v těch těžkých chvílích se ukáže její síla.

My nemáme v týmu žádné vysoké kluky, a i v A třídě jsou mužstva, která mají třeba i 5-6 chlapů okolo 190 cm. My jsme výškově spíš menší tým, takže určitě nechceme nakopávat míče. Musíme hrát po zemi, chceme se prezentovat kombinačním fotbalem.

Co říkáš na fanoušky, kteří více a více zaplňují tribunu řečické fotbalového stadionu?

Jsem moc rád, že chodí hodně lidí. Už loni se zvýšila návštěvnost, začali chodit noví lidé a také začal fungovat „kotel“, tedy skupina nejaktivnějších fanoušků. Pořádili si i banner a byli vlastně naším dvanáctým hráčem, když jsme postupovali. Souvisí to i s tím, že se nám loni dařilo, a je důležité, aby nás fanoušci podporovali i po postupu do vyšší soutěže, kde třeba nebudeme vyhrávat tolik zápasů.

Fotbal byla vždy, a vlastně pořád je, lidová zábava – pivo, klobása, bramborák. Lidi přijdou, pobaví se, potkají kamarády, dají si něco dobrého a je to i o tomhle, ne pouze o fotbale. Přinášíme lidem sportovní kulturu každý týden, jeden týden hraje áčko, druhý týden běčko a mezitím i mládež. Toto je naše forma sportovní kultury, na kterou můžeme lidi pozvat.

Máš s řečickým fotbalem ještě nějaký sen?

Hřiště máme nové, trávník se dělal při výročí klubu, zadní

*Oslavy s fanoušky po postupu do vyšší soutěže a pyroshow řečických fanoušků.
(ar. FK)*

hřiště máme osvětlené a kluci tak mohou trénovat i večer po práci... Jediné, co nám chybí, je umělý povrch. V zimě musíme za umělkou dojíždět po okolí. Kdybych si jednou mohl něco přát, tak aby se tady udělalo hřiště s umělým povrchem. Multifunkční hřiště, třeba i s atletickou dráhou, basketbalovými koši a podobně, které by mohla využívat i škola nebo veřejnost. Vhodné místo by jednou mohlo být za tréninkovým hřištěm nebo třeba v areálu bývalé Skalky. Hodně lidí o tom mluví, ale zatím se to nikdy nepovedlo ani nějak víc konkretizovat. Myslím to hlavně kvůli dětem, protože hodina tělocviku ve škole jim nedá to, co potřebují, a otevřelo by to dveře i dalším sportům ve městě. Protože tu máme jednu malou tělocvičnu, fotbalové hřiště, a to je vše, děti musí za sportem dojíždět do okolí.

Na závěr malinko odbočíme do profi fotbalu. Jaký je tvůj oblíbený tým v Česku nebo v zahraničí?

Nikdo to moc nechápe, ale jsem hrdý fanoušek Baníku Ostrava. Je

to už od roku 1980, když jsem šel do základní školy a Baník vyhrál titul mistra ligy. Tenkrát byl Baník nejlepší, kolem byl samý spartan, slávista nebo bohemák, a tak jsem jim začal fandit. Ale jsem v pohodě s fanoušky obou pražských „S“, oni říkají „vy vyhrajete titul jednou za 20-30 let, vás se nebojíme“. Před dvaceti lety jsem dostal ke 30. narozeninám titul, po dlouhých neúspěšných letech a teď to bohužel po těch dvaceti letech nevyšlo, tak budu čekat třeba dalších deset let. Ale letos bylo hezké vidět Baník po dlouhé době v Evropě, i když smolně vypadl na penalty s dánským FC Kodaň.

Ve světě fandím týmu FC Barcelona. Ale nejsem žádný fanatik, je to můj oblíbený tým a rád se podívám na všechny fotbalové, a když se hraje v evropských pohárech, tak fandím všem českým týmům. Je to pro dobro našeho fotbalu. Letos postoupili do evropských pohárů čtyři týmy a díky tomu přiteče do českého fotbalu asi 1,5 miliardy korun, to je skvělé pro celý český fotbal.

Co bys chtěl vzkázat fanouškům řečického kopané?

Chtěl bych fanouškům poděkovat za to, jak nás podporovali, když se nám dařilo v loňské sezóně, a budu rád, když na nás nezanevrou, i když se teď třeba nebude tolik dařit. Jsme nováček ve vyšší soutěži a musíme se rozkoukat, zvyknout si a budeme moc rádi, když nás budou podporovat i nadále. Jak se říká, fandit, když se daří, umí každý, ale podporovat, i když se nedaří v těch horších chvílích, to je vždy složitější. A tam se ukáže, jestli to s námi fanoušci myslí upřímně.

A závěrem bych chtěl vzpomenout na Karla Janečka staršího, sekretáře klubu a dlouholetého činovníka řečického fotbalu. Na trenéra, hráče a kamaráda, který se fotbalu v Řečici věnoval celý život a žil pro něj. Opustil nás strašně brzo a náhle, chybí a bude chybět nejen na fotbale, ale hlavně jako obětavý člověk a kamarád. Je to pro mne i pro klub velká osobní ztráta.

Mistrovský A tým 2023/2024, horní řada zleva: Dominik Mikloš, Miroslav Bílek, Ondřej Musil, Zdeněk Šergl, Miroslav Michal, Václav Roubík, Ondřej Madar, Filip Petrásek, Tadeáš Bačák, Jiří Tajml, Michal Kupka, Jiří Kovář, David Kočí, Daniel Houdek, Martin Žižka, Adam Švec, Karel Janeček ml., Jáchym Valeš, Adam Šenold, Jan Chvojka, Jakub Jirsa, Jan Klokner, Pavel Kučera, Karel Janeček st., František Slavík, Karel Valek, Antonín Měkuta.

-INZERCE

Kadeřnictví Andrea

Otevírací doba

Pondělí - 8:15 - 11:45 bez objednání
od 12:00 - na objednání

Úterý - 8:15 - 11:45 bez objednání
od 12:00 - na objednání

Středa - 8:15 - 11:45 - bez objednání
od 12:00 - na objednání

Čtvrtek - 8:15 - 11:45 - bez objednání
od 12:00 - na objednání

Pátek - 8:15 - 11:45 - bez objednání
od 12:00 - na objednání

Sobota - od 9:00 - 12:00 na objednání

Po domluvě možné stříhání i

V domácím prostředí

Tel. 606 429 080

Odpovědná vedoucí:

Andrea Pivcová

Polákova 140

Kard.Řečice 378 21

Zákaz provozu starých kotlů na pevná paliva

ECČB

Již v roce 2012 vstoupil v platnost nový zákon o ochraně ovzduší. Jedním z jeho zásadních ustanovení bylo zavedení zákazu provozování kotlů na pevná paliva (uhlí nebo dřevo) nižší než třetí emisní třídy, a to od září 2022. Tento termín byl pro domácnosti následně posunut o dva roky. Nyní tedy platí, že od 1. září 2024 je provoz těchto nejstarších a nevyhovujících kotlů definitivně zakázán.

Zákaz je platný plošně, nezáleží tedy, jestli se jedná o provozovnu, rodinný dům nebo chalupu, která je využívána pouze občas k rekreaci. Zároveň starý kotel nelze ponechat jako zálohu pro hlavní zdroj. Naopak, zákaz se týká pouze kotlů, nikoliv lokálních topidel, jako jsou například krbová kamna, a to i pokud jsou s výměníkem. Tyto lokální zdroje sloužící k přímému sálavému vytápění tedy mohou být nadále provozovány.

Emisní třídu starého kotle lze vyčíst ze štítku na kotli. Pokud kotel štítek nemá, s velkou pravděpodobností tento kotel nesplňuje ani první emisní třídu. Zároveň třídu kotle (a zda je nutné jej vyměnit) lze vyčíst také ze zprávy o kontrole technického stavu kotle, kterou by měl majitel nechat provést jednou za tři roky.

Stále platí, že na výměnu starého kotle lze využít některý z dotačních programů, aktuálně buď klasický program Nová zelená úsporám, nebo kotlíkové dotace, které jsou určeny pro nízkopříjmové domácnosti. Podporovány jsou především účinné kotle na dřevo či pelety nebo tepelná čerpadla.

Pokud budou lidé i nadále topit v těchto již nevyhovujících kotlech, hrozí jim pokuta až 50 tisíc korun.

V případě zájmu o bližší informace se můžete obrátit na poradenské středisko Energy Centre České Budějovice (www.eccb.cz), které nabízí bezplatné a nezávislé konzultace hrazené Ministerstvem průmyslu a obchodu. tel.: 387 312 580, e-mail: eccb@eccb.cz

-INZERCE

KADEŘNICTVÍ
Natálie Volfová
DÁMSKÉ | PÁNSKÉ | DĚTSKÉ
Provozní doba:
Pondělí až pátek
8:00 – 16:30

📍 sídliště Vajgar 588, JH, 37701

Kontakt:
tel. | +420 702 328 885
ig | @kadernictvinatalie

BEZ OBJEDNÁNÍ

OP Slavia KŘ na výjezdu. (ar. OP)

Loučení se školkou. (ar. MŠ)

Loučení se školkou. (ar. MŠ)

Loučení se školkou. (ar. MŠ)

Pout'ové pódium 2024. (O. Volf)

Pout'ové pódium 2024. (O. Volf)

Pout'ové pódium 2024. (O. Volf)

Pout'ové pódium 2024. (O. Volf)

Mládežnické týmy FK K. Řečice na letních turnajích. (ar. FK)

Mladé naděje FK KŘ. (ar. FK)

Studenti VU3V na výletě. (ar. aut.)

Žáci ZŠ na výletě na Zvůli. (ar. ZŠ)

Oslavy výročí SDH. (ar. SDH)